

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Maandag 13 december 2010 • jaargang 37 • nummer 11 • 2010-2011 • www.veto.be

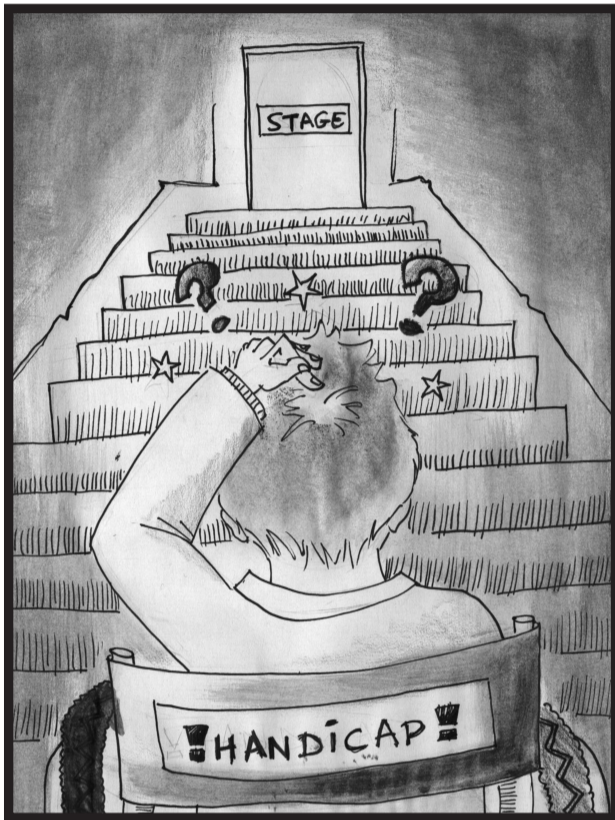
DISCRIMINATIE BIJ STAGES

Mensen met een functiebeperking hebben het moeilijker om een stageplaats te verkrijgen. Die conclusie kan men destilleren uit een onderzoek van de Hogeschool Gent. Zeker vanuit de vaststelling dat een stageplaats de ideale springplank is naar een vaste betrekking is die discriminatie op de stageplaats uiterst problematisch.

RUBEN BRUYNNOEGHE & ELINE VAN ELDERE |

Competentie zou het enige criterium mogen zijn waarop een werkgever zijn personeel selecteert. Helaas blijken nogal wat externe factoren mee te spelen. Een voorbeeld daarvan zijn de vooroordelen die bij de werkgevers heersen rond functiebeperkingen. Betrokken onderzoeker Lieven Vernaevae licht toe. "Men is vaak onvoldoende op de hoogte van de functiebeperking en het wetgevend kader. Alleen uit ervaring blijkt dikwijls dat een stagiair met functiebeperking wél een meerwaarde voor het bedrijf biedt."

Als gevolg van die vooroordelen twijfelen studenten met een niet-zichtbare functiebeperking vaak of ze überhaupt well melding zouden maken van hun situatie. Katrien Van Genechten, zelf studente met een functiebeperking, beaamt: "Ik koos bewust om in mijn mails niet te vermelden dat ik slechtziend ben, zodat er geen vooroordelen zouden ontstaan nog voor ik mezelf had kunnen voorstellen. Op het einde van mijn voorstelling

LAURENS CÉRULUS

vraag ik wel of het al dan niet een probleem zal zijn dat ik slecht zie. Ik wil niet dat er problemen zouden opduiken wanneer ik begin aan de stage."

KNELPUNTEN

Ondanks het feit dat studenten met een functiebeperking het niet slechter doen in hun opleiding

dan hun medestudenten, is dat niet genoeg om hen effectief aan een stage te helpen. Bij vele werkgevers leeft namelijk nog steeds de idee dat het niet evident is om mensen met een functiebeperking dezelfde eindcompetenties te laten verwerven. Ook de eventuele discrepantie tussen de soms erg beschermende leefwereld van zulke studenten in het onderwijs en de realiteit op de werkvloer werpt vaak vragen op. De werkgevers hebben echter wel een groot vertrouwen in de kwaliteit van het diploma van de studenten.

Maar dat vertrouwen wordt veel te weinig in concrete acties omgezet. Werkgevers zijn immers maar moeilijk bereid tot echte ondersteuning op de werkplek zelf. Dat gebeurt om twee redenen: ten eerste zijn de werkgevers zich vaak niet bewust van de financiële tegemoetkomingen die de overheid voorziet en ten tweede vragen werknemers met een functiebeperking er vaak zelf niet om. Bovendien wegen factoren zoals het risico op rendementsverlies en de impact op de organisatie en collega's zwaarder door bij een keuze tussen twee even

competente kandidaten waarvan de ene een functiebeperking heeft, blijkt uit het onderzoek. Ook het imago van de organisatie blijkt een belangrijke factor in zo'n keuze.

Aan de weg naar een eerlijk stagebeleid moet dus nog getimmerd worden. Een betere informatiestroom naar de werkgevers zou daarbij kunnen helpen

DOSSIER CANCUN

Onder een verzengende hitte kwamen in Mexico de wereldleiders bijeen om er te keuvelen over de toekomst van onze planeet. Wij gingen op zoek naar wat die ministers naast vissen, luilakken en op zoek gaan naar de kortste weg naar het zwembad zoal deden.

Hans Bruyninckx, de geschiedenis en low-impact woman kregen hun stem in het debat. Live in uw Veto.

DOSSIER, P. 7

Tips voor kerstshopping

Kerstmis kunt u beschouwen als een noodzakelijk kwaad of een kwade noodzakelijkheid. De cadeau's die u jaarlijks tevoorschijn moet toveren zijn liefst origineel, hebben een persoonlijke touch en moeten meestal goedkoper zijn dan 10 euro. Geen gemakkelijke opdracht. Maar dit is toch wel de belangrijkste goede raad: u kunt niet voor iedereen gelijk welke lingerie kopen.

HUMAN INTEREST, P. 8

Blonde vrouwen zijn zo...

...knap, geil, dom en zelfs vruchtbaar. Over blondines bestaan veel vooroordelen. Onze redacteur blonde wijven trok op onderzoek en wat hij ontdekte over die dames is zonder meer schokkend te noemen. Blader er snel heen!

ONDERZOEK, P. 6

BEELD

Wij zijn geen azijnpissers, maar wij haten Kerstmis hartsgrondig. Alle mensen die met een rode muts op de knikker iets hebben van: "Allez, ik doe gewoon mijn ding," mogen wat ons betreft tegen de muur.

Geen kans om te biechten, geen laatste sigaret. Gewoon de hersenen aan flarden gekogeld. Schot per schot een stapje dichterbij een betere wereld.

Gert-Jan Eerdeken is een fotograaf en een verdraagzaam mens. Hij ziet de schone kantjes van het hele kerstgebeuren in. Hij vertaalt die schone kantjes in oprecht zwart-wit.

Chance dat Gert-Jan tegen de muur zetten ons een stap te ver is. Veto heeft geen overschot aan mensen met een kodak.

(GJ)

(advertentie)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto Trakteert:
Eindejaar
30CC
Zie p. 13

Associatie K.U.Leuven Wie mest de StAL uit?

Het botert niet tussen de studenten van de associatie K.U.Leuven. Afgelopen woensdag stonden de studentenraden (stura's) van de hogescholen lijnrecht tegenover LOKO, de studentenraad van de K.U.Leuven. "Het zwaartepunt van de associatie ligt niet per se in Leuven."

RUBEN BRUYNNOOGHE |

De kern van het probleem zit in de structuur van de associatie van de K.U.Leuven zelf. Die is — in tegenstelling tot de andere associaties — erg regionaal verspreid, met campussen van Limburg tot in West-Vlaanderen. Die regionale spreiding maakt de praktische kant van studentenvertegenwoordiging een pak lastiger. Daarnaast hebben stura's het sowieso al lastig om vertegenwoordigers te vinden. Bij hogescholen lijkt dat probleem extra precair.

Vincent Beckers van de stura HUBrussel beaamt: "Wij hebben het al moeilijk om studenten te vinden voor onze studentenraad, laat staan dat we studenten vinden die zich willen bezighouden met studentenvertegenwoordiging op het niveau van de associatie. Studenten hebben het tegenwoordig te druk, wij vinden niemand die vanuit Brussel wil afzakken naar Leuven. We willen een duidelijk signaal sturen dat het zwaartepunt van de Associatie K.U.Leuven niet per se in Leuven ligt, maar verspreid is over heel Vlaanderen. Wij willen nadenken over hoe we de deelname aan studentenvertegenwoordiging kunnen verhogen."

Om die deelname te verhogen schuiven de stura's van de hogescholen twee voorstellen naar voren. Ten eerste willen ze dat de Algemene Vergaderingen van StAL — dat zijn de vergaderingen waar alle stura's van de Associaties bij elkaar komen — niet langer enkel in Leuven worden georganiseerd. Daarnaast willen ze beperkt gebruik maken van een systeem van volmachten binnen de Algemene Vergadering.

Dat laatste is echter niet naar de zin van LOKO, waarvan de achterban aan de K.U.Leuven studeert.

LOKO-voorzitter Dennis De Roover verklaart: "Wij willen ook absoluut actief pleiten voor meer participatie, maar volmachten bieden echt geen oplossing. Beslissingen moeten unaniem gebeuren, zwaaien met volmachten past niet in een sfeer van consensusvorming. Daarnaast moet men realistisch blijven. Het zwaartepunt van de associatie zal altijd in Leuven liggen. Op dit moment heb ik het gevoel dat de hogescholen zowel de universiteit als LOKO wantrouwen. Dat is oneerlijk als je ziet hoeveel energie wij in StAL steken."

De sfeer binnen StAL is geladen. StAL-voorzitter Jelle Mampaey — zelf mandataris bij LOKO — wil de gemeederen vooral bedaren: "Ik denk dat we nu eerst moeten zoeken naar hoe we verder kunnen samenwerken. Ik heb niet het gevoel dat de hogescholen als een blok tegenover de universiteit staan. Integendeel, bij het

"Hogescholen wantrouwen universiteit"

agenda-punt over de locatie van StAL werd actief gezocht naar een consensus en werd een stemming bewust vermeden. We moeten ons vooral concentreren op de echte uitdaging, namelijk het verhogen van de deelname aan studentenvertegenwoordiging. We mogen elkaar als studenten niet beginnen te wantrouwen."

WTF?

**Associatie K.U.Leuven: samenwerkingsverband tussen K.U.Leuven en 12 hogescholen verspreid over heel Vlaanderen*

**StAL: Studentenraad Associatie Leuven. Verzamelt alle studentenraden van de Associatie K.U.Leuven. Heeft in praktijk echter nooit een grote impact gehad op de associatie.*

Kort onderwijs |

BESMET

Vlaams Onderwijsminister Pascal Smet (sp.a) reageerde op het bericht dat er te weinig profen zijn aan de universiteit met de stelling dat "iedereen harder moet werken, ook de professoren."

De academische gemeenschap lijkt ongelukkig met die uitspraak. "Populistische onzin," klinkt het. Volgens K.U.Leuven-rector Mark Waer worden de universiteiten structureel ondergefinancierd: "Sinds 2008 liepen we 100 miljoen euro mis." Als de onderfinanciering aanhoudt kan dat onomkeerbare gevolgen hebben. De rectoren van de Vlaamse universiteiten vrezen dat de trein richting kenniseconomie dan zonder Vlaanderen vertrokken zal zijn.

PANIEK BOVEN DE MOERDIJK

Nederlandse studenten protesteren tegen de maatregelen die in het hoger onderwijs getroffen zullen worden. De overheid is van plan om te besparen op studiebeurzen en het hoger onderwijs in het algemeen.

Studenten die langer over hun studie doen dan normaal zouden financiële boetes krijgen. Duizenden studenten protesteerden al in Amsterdam, Nijmegen, Utrecht en Wageningen. De acties zijn een voorbereiding op een landelijke optocht in Den Haag. De regering zegt alvast niet onder de indruk te zijn. De minister van Onderwijs Marja van Bijsterveldt (CDA, christendemocraten) noemt de maatregelen die worden voorgesteld "heel reëel".

DUMMIES IN BRITANNIA

Ook in Groot-Brittannië zijn de studenten ontevreden. Daar worden de collegegelden van 3.290 pond opgetrokken naar een maximum van 9.000 pond (een kleine 11.000 euro). Betogen baat echter niet meer want het Parlement keurde de plannen nipt goed. De maatregel gaat in vanaf 2012. In Londen kwam het tot gewelddadige confrontaties met de politie. Saillant detail: ook de wagen van prins Charles en diens vrouw Camilla werd aangevallen en besmeurd met verf. Het koninklijk paar bleef ongedeerd.

GOED NIEUWS

Volgens het PISA-onderzoek van de OESO staat België op de achtste plaats wat het onderwijs betreft. De OESO stelde vast dat de rangschikking niet noodzakelijk gekoppeld moet worden aan de investeringen in het onderwijs. Landen waar slaagkansen van de leerlingen geen verband houden met hun socio-economische achtergrond nemen de hoogste plaatsen in op de ranglijst.

ASIEL IN GENT

Het asielbeleid wordt fel bekritiseerd in België. De Gentse universiteit bleef niet bij de pakken zitten en maakte plaats vrij voor veertig dakloze asielzoekers. Eva Brems twitterde alvast: "Dat ze nu nooit meer zeggen dat de academische wereld trager is dan de politiek..." Eva Brems tuitert al eens graag. De K.U.Leuven heeft nog geen actie ondernomen.

(RB)

KUB | De toekomst van het doctoreren

Twee weken geleden vertelden wij hoe de Katholieke Universiteit Brussel gedwongen werd een alliantie aan te gaan met enkele Brusselse hogescholen. Het resultaat was de Hogeschool Universiteit Brussel. Op onderwijsvlak verliep de overgang vlotjes. Deze week kijken we naar onderzoek en doctorandi.

GEERT JANSSEN |

Onderzoek is namelijk een kerncompetentie van een universiteit, ziedaar hét grote verschil met een hogeschool. Volgens Mark Lambrechts, juridisch adviseur bij waarnemend rector Martine De Clercq, verkeert het onderzoek aan de HUBrussel in goede gezondheid. Bij een recente doorlichting door de Vlaamse Interuniversitaire Raad werd het onderzoeksbeleid van de instelling inderdaad positief geëvalueerd.

Twee verhuizen & een overleden promotor

Een verwant element zijn doctoraatsstudenten. Daar blijken wat meer kinken in de kabel te zitten, zo getuigt Anneleen Vanden Boer, die binnenkort in Taalkunde doctoreert over taalconflicten.

Anneleen Vanden Boer: «Ik ben mijn doctoraat begonnen met een contract aan de KUB. Daar stonden voorwaarden in. Door de associatie en het ontstaan van de HUBrussel, zijn er enkele voorwaarden bijgekomen. Door de hervormingen van de KUB is het zeker niet eenvoudig geweest om bezig te blijven.»

«Ook daarnaast is mijn doctoraat nogal woelig verlopen omdat mijn promo-

tor het eerste jaar is gestorven. Ik ben blijven voortwerken door een samenwerking met de Vrije Universiteit Brussel. Al bij al is dat een hele omslachtige procedure geweest, maar ik ben blij dat het onderzoek is kunnen blijven draaien.»

Ook op praktisch vlak verliep Vanden Boers doctoraat woelig.

Vanden Boer: «Ik heb een dik jaar gewerkt op de campus in Koekelberg. Daarna ben ik verhuisd naar gebouwen van de vroegere VLEKHO in de Koningsstraat. Sinds au-

gustus 2010 zit ik in de Stormstraat, op de centrale campus van de HUBrussel. Ik heb dus nog steeds een bureau, maar het is niet altijd eenvoudig geweest mij te vinden.»

BEGELEIDING

De HUBrussel onderneemt stappen om zijn doctorandi beter te begeleiden.

Mark Lambrechts: «Er is beslist dat de doctorandi van de HUB-KUBrussel in de toekomst *doctoral schools* zullen volgen aan de K.U.Leuven en ook daar hun doctoraat zullen verdedigen. Die *doctoral schools* moet je zien als een soort begeleidende seminaries. De lopende doctoraten

(zoals Anneleen Vanden Boer, red.) steken we niet meer in dat systeem.»

Werd het ontbreken van zo'n *doctoral school* in het verleden als een gemis ervaren?

Vanden Boer: «De eerste twee jaren zou ik er inderdaad baat bij hebben gehad. Daarna heb ik zeker voldoende begeleiding gekregen. Ik heb ook een aantal con-

gressen bezocht en *summer schools* gevolgd.»

Lambrechts: «Wij zien onze master-namasters als een goede kweekvijver, daar haalden we een aantal jonge doctorandi uit. Je mag gerust stellen dat de HUB-KUB — alle verhoudingen in acht genomen — op onderzoeksvlak meetelt, ook al zijn we de kleinste universiteit.»

GEBUisd? (Slot) | Mark Waer

Wie heeft het bestuur in handen aan onze universiteit? Op wie moet gevloekt worden wanneer het misloopt? In tien delen evalueert Veto de leden én het beleid van het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu), het kloppend hart van onze alma mater. Als laatste staan Mark Waer en de universiteit op het menu.

RUBEN BRUYNNOOGHE & JORIS HIMPENS |

Na een rumoerig jaar binnen de universiteit werd Mark Waer in 2009 verkozen tot rector van de Katholieke Universiteit Leuven. Anderhalf jaar later reflecteert hij zelf op zijn verwezenlijkingen binnen de universitaire gemeenschap. "Ondanks de moeilijke start, ben ik tevreden over het afgelopen anderhalf jaar. We hebben ons vooral bezig gehouden met de reglementen, die een noodzakelijke basis vormen voor de organisatie. Het debat is binnen de universiteit terug op gang gekomen en de communicatie is verbeterd op vlak van besluitvorming," aldus Waer. "Ik geef wel toe dat we ons in het eerste jaar nogal sterk op onszelf hebben geconcentreerd en veel minder op hoe we naar buiten kunnen treden. Dit jaar doen we meer aan profilering."

Ondanks de stelling dat de communicatie verbeterd is, wordt er nog kritiek geuit op de communicatie met de studenten. Studenten krijgen de beleidsberichten van de universiteit in hun mailbox. Maar het is discutabel of dat wel een goede manier van

WTF?

Het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) wordt bevolkt door de vicerectoren en de rector. De voornaamste taak bestaat uit het uitvoeren van het dagelijks bestuur van de universiteit. Het staat in voor het ontwerpen van het beleid voor de K.U.Leuven. De beslissingsmacht ligt echter bij de Academische Raad, waarvan ook de decanen en vertegenwoordigers van studenten en personeel deel uitmaken.

communiceren is. "Een universiteit is een gemeenschap waar veel debat dient gevoerd te worden. Maar het valt me op dat er relatief weinig reactie op de mails komt. Hopelijk verandert dat bij de opstart van de werkgroepen die verschillende thema's expliciet zullen behandelen."

BEDREIGD

Aan de start van het nieuwe academiejaar werd met grote trots het Pieter De Somerjaar ingewijd. Enkele maanden later valt er echter

niet zo veel van te merken. Waer weerlegt dat: "De vragen en problematiek uit zijn speeches zijn een inleiding op een aantal grote thema's waar we ons dit jaar mee bezighouden. De K van K.U.Leuven en ons internationaal beleid spelen daarin onder andere een rol." Daarnaast wordt er in de periode rond mei nog een groot symposium georganiseerd ter ere van De Somer. "Dat zal meer zijn toegespitst op zijn verwezenlijkingen als onderzoeker en manager, met een aantal belangrijke sprekers," verklaart de rector.

Een van de belangrijkste verwezenlijkingen van De Somer was het opzetten van een onafhankelijke en vooral Vlaamse universiteit. Dat komt echter niet uitdrukkelijk aan bod: "In zijn geval was dat een verdediging tegen alles wat in België bezig was op dat moment. Ik heb de indruk dat geen enkele Vlaamse universiteit zich nu nog bedreigd voelt. Wat je wel aan dat thema kan linken, is de huidige profilering van de K.U.Leuven als

een internationale universiteit.

Ook de K van K.U.Leuven stond de afgelopen maanden sterk in de belangstelling. Toch liet de rector nooit het achterste van zijn tong zien over wat volgens hem de invulling van die K moest zijn. "Ik heb de indruk dat er een grote steun is voor de katholieke waarden. De invulling daarvan geeft op zich ook al een mooi debat: wat is het verschil tussen die waarden en de humanistische waarden." De vraag is dan alleen vanwaar die steun juist komt. "Ik merk dat vooral als trend binnen de debatten. Mocht je nu een rondvraag doen met de vraag of de K moet verdwijnen, zal daar slechts een minderheid bevestigend op antwoorden. Katholiek is niet noodza-

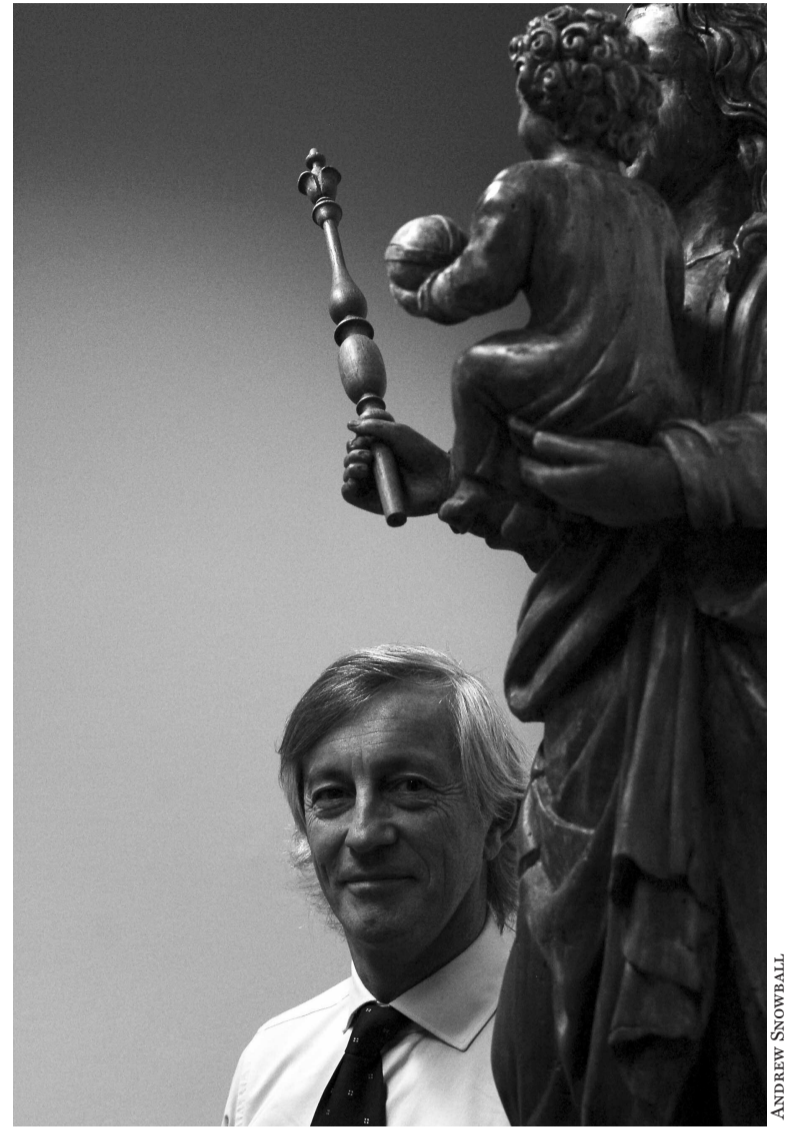
"Katholiek is niet noodzakelijk rooms"

kelijk rooms, de nadruk moet meer gelegd worden op het feit dat we een *kritische* universiteit zijn," aldus Waer.

SAMENWERKING

In Vlaanderen zijn er vijf universiteiten die — in tegenstelling tot in Wallonië — geen hechte samenwerking hebben. Er zijn op bepaalde domeinen wel samenwerkingen, maar die blijven redelijk beperkt. Is er dan nog wel plaats voor zoveel universiteiten? "Ik had vroeger ook die indruk, maar ik merk nu dat je toch een hergroepering krijgt. De samenwerking met UHasselt wordt beter en de VUB is ook nog zijn plaats aan het zoeken, maar ik denk dat zij ook zullen moeten aansluiten."

De twee andere groepen situeren zich dan rond de universiteiten van Gent en Antwerpen, waarbij elk zijn beleid richt op iets verschillends. Waer: "Ik denk dat we uiteindelijk naar een drietal polen zullen gaan: Leuven, Gent en

ANDREW SNOWBALL

Antwerpen. Brussel zal toch moeten bekijken waar ze zich op zullen toespitsen."

Na anderhalf jaar rectorchap zijn er uiteraard ook zaken die voor verbetering vatbaar zijn. "Ik heb in mijn loopbaan verschillende functies bekleed. Binnen het ziekenhuis had ik een operationele functie als hoofdgeneesheer, daarbij kwam ook het strategische aspect aan bod. Een rectorfiguur is ook een combinatie van die twee. Hij is namelijk zowel voorzitter van het GeBu als voorzitter van de Academische Raad. Misschien ligt het strategische aspect mij net iets

beter dan het operationele. Aan dat laatste kan nog gewerkt worden."

Een besproken onderwerp bij het begin van zijn mandaat was ook de aanstelling van een vicerector Internationalisering. Mark Waer verklaart dat: "Tijdens de verkiezingen heb ik gezegd dat alles wat met internationalisering te maken heeft *bottom up* moest gaan. Dat heb ik gelukkig op het laatste nog gecorrigeerd en ik moet toegeven dat ik het zelfs nog onderschat heb. Er is daar wel degelijk centrale sturing nodig en bijgevolg dus ook een vicerector."

Brede bachelor | Enkel met zichzelf bezig

Verruim je horizon is het nieuwe credo voor de bacheloropleidingen. Die zouden nu te smal zijn en zich enkel op hun eigen nauwe vakgebied concentreren. De K.U.Leuven onderzoekt nu hoe ze haar bachelors breder kan maken.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Dat studenten enkel met zichzelf bezig zijn, wisten we al langer. Dat de universiteit daar verandering in wil brengen, is een nieuwheid. Brede bachelors heet de oplossing en het zou een nieuwe onderwijsvorm moeten inluiden. De term zelf is echter ook erg breed te interpreteren.

Ludo Melis, vicerector Onderwijs legt uit: "Verbreding kan zowel opgevat worden als interesse in andere vakgebieden als verbreding in de mate dat je als student meer te maken krijgt met internationalisering en de samenleving."

De voorstelling wordt zelfs mooier, volgens Melis zou het mogelijk moeten zijn om via de brede bachelors een betere studiekeuze te maken. "Je maakt je studiekeuze progressief, je begint heel breed in het eerste jaar en hoe verder je raakt in de opleiding, hoe meer toegespitst de materie wordt. Dat zie je nu bijvoorbeeld al bij de ingenieursstudenten. Zij beginnen breed en specialiseren zich steeds meer. Je kunt je dat voorstellen als een palmboom waarbij je aan de stam begint en dan steeds meer uitwaaiert."

FLEXIBEL

Er zijn echter ook andere mogelijkheden. Met een major-minorsysteem kun je tegelijkertijd twee vakgebieden bestuderen. "De vraag die we daarbij moeten stellen is of het mogelijk moet zijn om studenten met zo'n bacheloropleiding toegang te verlenen tot twee verschillende masterdiploma's," stelt Melis.

Een laatste model voor een brede bachelor is het *liberal arts college*. Melis: "Bij dat model kan een student relatief vrij zijn eigen vakkenpakket samenstellen. Op die manier moeten de studenten zelf zien waar ze naartoe willen. Maar dat is heel moeilijk in te passen in ons universitair model."

De universiteit onderzoekt nu hoe ze die drie modellen zou kunnen toepassen op zichzelf. De faculteiten verplichten om zo'n brede bacheloropleidingen te organiseren zal ze evenwel niet doen. "Niet alle faculteiten zitten op zo'n brede bachelor te wachten, maar voor zij die wel interesse tonen, voeren wij het voorbereidende werk uit. We onderzoeken de modellen en zullen dan ondersteuning bieden aan de faculteiten die het

willen invoeren. Dat is ook de taak van onderwijsbeleid aan een universiteit," besluit Melis.

Zoals voor alle onderzoeken geldt, moet ook met de brede bachelor geëxperimenteerd worden. De Kortrijkse campus van de K.U.Leuven, KULAK, is een proeftuin. "Wij dringen hen dit niet op, maar het is natuurlijk wel zo dat Kortrijk als kleine campus erg flexibel is en dus uiterst geschikt om zulke onderwijsvernieuwingen als eerste te ondergaan," stelt Melis vast.

Jan Beirlant, vicerector van de KULAK,

"Niet alle faculteiten zitten hierop te wachten"

lijkt alvast blij met de proeven op zijn terrein. "Ik krijg van de bedrijfsweld in de omgeving van Kortrijk specifiek de vraag naar meer verbreding in de bachelors. We werken daarom met stages, zodat de studenten ook echt in aanraking komen met meer dan enkel hun vakgebied. Ook zou de arbeidsmarkt zeker gediend zijn met wetenschappers die iets afweten van bijvoorbeeld management."

WAAIEREN

Kortrijk heeft niet gekozen voor één van de drie modellen, in plaats daarvan laat ze haar opleidingen naar hartelust uitwaaieren en kiest ze voor een major-minorsysteem. Beirlant: "Voor die minors hebben we besloten dat de studenten moeten kunnen doorstromen naar beide diploma's. Maar we zullen nog geval per geval moeten bekijken hoe we dat juist moeten doen. Voor een fysicus met een minor wiskunde zou het mogelijk moeten zijn om met slechts een tiental studiepunten een extra diploma te halen.

Of Kortrijk wel het juiste proefterrein is voor Leuven is echter de vraag. Beirlant: "Onze campus is wel heel specifiek. Leuven werkt met veel grotere studentenaantallen, dus is het ook moeilijker om de schema's van de studenten op elkaar af te stemmen. Bij ons krijgen de ingenieurs en de wetenschappers op hetzelfde moment algebra, in Leuven is dat zo goed als onmogelijk te regelen."

Lumumbaplein | Ons koloniaal verleden verwerken

Op 17 januari 1961 werd de toenmalige Congolese premier Lumumba vermoord. België aanvaardde in 2002 gedeeltelijk de morele verantwoordelijkheid voor diens dood. Nu zijn er zelfs actiegroepen die ervoor ijveren het Fochplein te herdopen tot het Lumumbaplein. Begint ons land zich te verzoenen met zijn koloniaal verleden? Wij vroegen het aan professor Idesbald Goddeeris, gespecialiseerd in koloniale geschiedenis.

ELINE DE BOECK & BAS VAN DEN BOGAERT |

Veto: Zijn de Belgen goed op de hoogte van hun koloniaal verleden?

Idesbald Goddeeris: «Wij denken in België dat wij tot een synthese zijn gekomen over ons koloniaal verleden en dat wij in het reine zijn gekomen met de fouten die gemaakt zijn in Congo. Maar over vijftig jaar zal daar wellicht helemaal anders over gedacht worden.»

«De bestsellers over Congo in 2010 zijn geschreven door blanken. David Van Reybrouck, Peter Verlinden en Rudi Vranckx lieten in hun werk wel Congolezen aan het woord, maar hun informatie is ongetwijfeld gefilterd. De kans is groot dat Congolezen anders spreken tegen een

zwarte dan tegen een blanke. Ik wil niet heel die literatuur afbreken. Het werk van Van Reybrouck is een goed boek, maar het is geen definitieve synthese. Het is maar één versie en ik wil daar wel eens die van de boze zwarte vrouw tegenover plaatsen. Nu is het narratief nogal ruisloos en eenvormig, op een paar achterhoedegevechten na.»

Veto: En hoe zit het met het beeld van Lumumba?

Goddeeris: «Er zijn twee zaken die belangrijk zijn om bij stil te staan. Ten eerste merk ik dat Lumumba heel het Belgisch dekolonisatiepro-

de verdere economische exploitatie van Congo na 1960 en de medewerking aan het Mobutu-regime. Verder kunnen we niet stellen dat België direct verantwoordelijk is voor de moord op Lumumba, wel is er een morele verantwoordelijkheid. Wat niet wegneemt dat veel Belgen het wel erg vinden dat Lumumba van de kaart verdween.»

LUMUMBAPLEIN

Veto: Vindt u het noodzakelijk dat het Fochplein herdoopt wordt in het Lumumbaplein?

Goddeeris: «Er bestaan nog

bloed aan zijn handen. Volgens mij zou het goed zijn, mocht er in Brussel of Tervuren een standbeeld komen van Lumumba. Een plein in Leuven vernoemen naar Lumumba vind ik nogal kunstmatig. Hij heeft niets gemeenschappelijk met Leuven.»

Veto: Is het niet-erkennen van Lumumba ook het niet-erkennen van de Congolezen in België?

Goddeeris: «Ik zou eerder spreken van het negeren van de Congolezen. Of van hun stilte. België heeft in vergelijking met bijvoorbeeld Nederland of het Verenigd Koninkrijk geen grote postkoloniale migratie gehad. Daardoor is de postkoloniale stem hier amper aanwezig. We zijn ons wel bewust van onze verantwoordelijkheid bij de moord op Lumumba, maar we beseffen niet hoe gevoelig dat nog steeds ligt bij de Congolezen. Hij is echt een groot symbool. Daarom zou een standbeeld een mooie geste zijn.»

“Een standbeeld zou een mooie geste zijn”

ces overstemt. Maar we moeten oppassen voor een te grote focus op Lumumba en de Belgische schuld. Want dan riskeren we de rol van België uit het oog te verliezen bij het secessionisme van Katanga,

altijd een tiental standbeelden van Leopold II, maar geen enkel standbeeld van Lumumba. Dat lijkt me toch wel problematisch, want hij is voor vele Congolezen een symbool en hij heeft minder

Doctorandi | Zelfde werk, verschillende behandeling

Onlangs besliste de K.U.Leuven dat al haar personeelsleden vanaf volgend jaar een gratis hospitalisatieverzekering krijgen. Dat geldt niet voor personen die betaald worden door FWO of IWT. De manier waarop je als doctoraatsstudent gesponsord wordt maakt dus wel degelijk een verschil.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Doctoraatsstudenten doen allemaal hetzelfde werk en toch hebben ze lang niet allemaal hetzelfde statuut. Studenten krijgen ofwel een assistentschap of een beurs aangeboden door de universiteit. Sommige krijgen een beurs die rechtstreeks komt van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (FWO) of het agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT).

In 2007 werd al het verschil in loon tussen FWO en IWT gelijkgetrokken en gelijkgesteld aan de loonschaal van een assistent aan de universiteit. Toch zijn volgens Jon Sneyers, zelf onderzoeker aan de universiteit, nog niet alle verschillen weggewerkt: “Zo is er een verschil tussen het aantal vakantiedagen

dat je kan trekken, ouderschapsverlof en andere extralegale voordelen.”

K.U.Leuven-personeelsdirecteur Bert Overlaet verklaart. “Het is een technische kwestie. Assistenten en K.U.Leuven-bursalen — doctoraatsstudenten met een beurs — worden betaald door de unief en zijn dus personeel. Studenten met een beurs van IWT of FWO staan op de payroll van die instellingen en genieten van andere sociale voordelen. Om een voorbeeld te geven, personeel van de K.U.Leuven krijgt een gratis fiets, doctorandi met een externe beurs hebben dat voordeel niet. Nu hebben we er geen bezwaar tegen om daar afspraken rond te maken met de agentschappen die de beurzen uitreiken, maar zij proberen niet met elke instelling afzonderlijk afspraken te maken. Ze willen hun beursstudenten zo gelijk mogelijk behandelen.”

“Assistenten en doctorandi zouden gelijk moeten worden behandeld”

WERELDOORLOG

Sneyers blijft echter ontevreden: “Er is een wildgroei aan statuten. Zowel assistenten als doctorandi met een beurs zouden volledig gelijk moeten worden behandeld. Op dit moment is de regeling niet transparant en weten sommigen niet eens goed in welk statuut ze

juist zitten. Bovendien is de regeling voor buitenlandse onderzoekers al helemaal ongelijk. Daar is er zelfs een groot verschil in loonschaal.”

Volgens Overlaet valt de situatie echter mee: “Externe beurzen bestaan al van de periode na de Tweede Wereldoorlog, dat er plots een wildgroei zou zijn, lijkt mij overdreven. Wat de buitenlanders betreft zijn er inderdaad nog een aantal mensen die nog een “oude” beurs hebben en daar gaat het over lagere bedragen, maar dat zal uitdoven. Ook geldt voor onderzoekers uit sommige landen een andere RSZ-regeling dan voor bursalen uit Europese landen. Dat is een wettelijke

regeling. Toch wordt België internationaal vaak aangehaald als voorbeeld, omdat de verschillen tussen de statuten juist minimaal zijn in vergelijking met andere landen. Doctorandi met een beurs doen bovendien ook niet volledig hetzelfde werk. Zij hebben bijvoorbeeld minder onderwijsopdrachten dan assistenten.”

Wat extra voordelen betreft ben je als doctorandus beter af met een assistentschap, maar vaak hebben faculteiten geen geld voor een extra onderzoeker. Daarom doen velen tegenwoordig een gooi naar een IWT- of FWO-beurs.

IWT-adviseur Michèle Oleo verklaart: “Als agentschap verdelen wij geen middelen per universiteit, in plaats daarvan kennen wij 200 beurzen toe aan de beste aanvragen die we binnenkrijgen van onderzoekers. De selectie gebeurt aan de hand van vaste criteria. Theoretisch zou het dus kunnen dat al die 200 beurzen bij dezelfde universiteit belanden.”

Met het huidige gebrek aan onderzoeksmiddelen bij de universiteiten, lijken de externe beurzen dit jaar erg in trek. Oleo: “Gemiddeld krijgen we 500 aanvragen per jaar. Dit jaar zijn dat er 681, dat is dus een significante stijging.”

Universitaire Parochie vernieuwt

Universitaire Parochie (UP) verandert de naam van haar jongerenwerking naar Universiteit Plus. De organisatie stelt vast dat het woord parochie mensen afschrikt, maar ook de pedofilie-schandalen die de Kerk teisteren, speelden een rol.

WTF?

Universitaire Parochie (UP) is een organisatie voor zowel zoekers als bewuste christenen. Mensen kunnen er misvattingen en allerlei vormingsactiviteiten bijwonen. Ook is er veel aandacht voor kansarmen uit ontwikkelingslanden en uit ons land. Sinds dit jaar wil UP zich sterker profileren door het studentenaanbod verder uit te breiden.

JENS CARDINAELS |

Universitaire Parochie blijft de naam van de koepel boven twee organisaties. Diensthoud en pastoor bij UP Johan Vanpée legt uit: “UP bestaat enerzijds uit het gelijknamige Universitaire Parochie (UP), dat bedoeld is voor K.U.Leuven-personeel, studenten die in het weekend in Leuven blijven en sympathisanten. Anderzijds is er nu ook Universiteit Plus, dat veel organiseert voor studenten. UP is een typische parochie en organiseert eucharistievieringen, huwelijken en andere dingen die vooral in het weekend plaatsvinden. Daar-

om wordt UP ook wel eens de weekendparochie genoemd.”

Voor studenten is er vanaf dit academiejaar het nieuwe Universiteit Plus. Dat organiseert — in tegenstelling tot de weekendparochie — ook niet-religieuze activiteiten, zoals inleefreizen naar derdewereldlanden, verwelkomingsdagen voor eerstejaarsstudenten en vrijwilligerswerk. “Dat zijn dingen die mensen doorgaans niet verbinden met het woord parochie. Daarom hebben we besloten de studentactiviteiten van onze organisatie een andere naam te geven.”

Maar er is nog een tweede reden voor de naamswijziging. Die komt er namelijk ook deels door de recente schandalen in de Kerk. “Met die schandalen willen we niet geassocieerd worden. We distantiëren ons niet van de Kerk, maar we

merkten dat studenten het woord parochie begonnen te associëren met wereldvreemdheid en oubolligheid.” Ten slotte heeft de naamswijziging volgens Vanpée niets te maken met de discussie over de invulling van de K van K.U.Leuven.

STILTEWEEKEND

Universiteit Plus kan rekenen op een brede aanhang. “Zo heb je ongeveer 300 studenten die vrijwilligerswerk doen via ons project iCare. Maar er zijn er ook 120 die intensiever met UP bezig zijn,” zegt Vanpée. Daarmee verwijst hij naar de studenten die een kot huren via UP. Die koten moeten het groepsgevoel vergroten. “De studenten zitten samen op een gang en er wordt van hen verwacht dat ze een keer per week samen eten. Ze gaan ook op weekend en we sporten hen verder aan deel te nemen

aan een van de activiteiten die we organiseren. Er zijn 34 verschillende mogelijkheden: van een stilteweekend in een abdij tot vrijwilligerswerk in de vierde wereld,” vertelt Vanpée.

Een bewoonster van zo’n gemeenschapshuis is studente Jolien Vandepierre. Ze zit al twee jaar in een gemeenschapshuis van UP. “Ik was op zoek naar een kot en via een vriendin hoorde ik dat UP koten aanbood,” zegt ze. “Een maal per week hebben we een kotmaaltijd, waarop we om beurten koken. In het begin van het jaar en na de januari-examens gaan we op weekend, vaak naar de Hoge Rielen in Kasterlee.” Ook organiseert Vandepierre het vrijwilligerswerk van UP. “We zijn ook een back-up team: als er iets misloopt met vrijwilligers, schieten wij te hulp.”

www.kuleuven.be/up

American History Exit

Op de Naamsestraat nummer 100 bevindt zich het Amerikaans College. Het eeuwenoude herenhuis links van STUK is al 154 jaar de Leuvense thuishaven van de rooms-katholieke tak van de Amerikaanse Kerk. Eind dit academiejaar sluit het echter zijn deuren. Rector monseigneur Ross A. Shecterle vertelt.

ELINE VAN ELDERE |

Ross A. Shecterle: «Het Amerikaans College sluit eind dit academiejaar. Dat wil zeggen: het gedeelte dat gebruikt wordt om Amerikaanse priesters op te leiden. Het deel waarin de universiteit kamers verhuurt, blijft gewoon verder bestaan.»

«We hebben er al een jarenlange lijdensweg op zitten, vanwege onze kleine studentenaantallen. Het college hier in Leuven

“We willen geen uitverkoop houden”

is één van de twee overzeese vestigingen van de Amerikaanse Katholieke Kerk. De andere is in Rome en heeft traditioneel veel meer studenten dan wij hier in Leuven. Momenteel verblijven daar zo'n 250 priesters in spe, hier een goede 20.»

Het Amerikaans College wordt gesponsord door de katholieke bisschoppen in de Verenigde Staten. Die vroegen enkele jaren geleden om een studie te maken

naar de ratio van het aantal seminaries ten opzichte van het aantal studenten.

Shecterle: «Er is aan de sluiting van het Leuvense filiaal wel degelijk grondig onderzoek voorafgegaan. Wij zijn het eerste dat sluit, maar waarschijnlijk niet het laatste. Het is een feit dat er in de Amerikaanse Kerk een chronisch teveel aan seminaries is voor de hoeveelheid studenten. Financieel is zo'n situatie niet te verantwoorden.»

NIEUWE WERELD

Shecterle: «Eind 2011 zou het Amerikaans College 155 jaar bestaan. Het is jammer, want in die tijd heeft het College zo'n goede band opgebouwd met België en zeker met Leuven. Toen ik hier als doctoraatsstudent woonde in de vroege jaren '90, ben ik verliefd geworden op de stad. Het doet me sterk denken aan het stadje in Wisconsin waar ik geboren ben.»

Nu de sluiting definitief is geworden, moet er uiteraard een nieuwe bestemming gegeven worden aan de gebouwen.

Shecterle: «Oorspronkelijk was het Amerikaans College in Leuven bedoeld om Belgische missionarissen klaar te stomen voor missies in de Nieuwe Wereld. Je kan dat letterlijk zien in de gebouwen: de vloertegels zijn gelegd in een patroon dat ook dikwijls op de typische indianende-

kens wordt gebruikt, de zuilen hebben indiaanse decoraties en op de hoek van de Naamsestraat is aan de buitenkant van het gebouw een indianenhoofd te zien.»

Het domein in de Naamsestraat is eigendom van de universiteit en werd indertijd in eeuwige bruikleen gegeven. Het Amerikaans College mag het gebruiken zolang het een seminarie herbergt. De overeenkomst werd gesloten in de 19de eeuw, toen de universiteit nog niet gesplitst was in K.U.Leuven en UCL.

Shecterle: «Het laatste wat we willen is een soort uitverkoop te moeten houden, waarbij we vanuit de poort staan te schreeuwen: “Bedden te koop!”, “Computers, zo goed als nieuw!” Een groot deel van de meubelen en kunstwerken in de gebouwen wordt terug naar Amerika verscheept, maar voor veel dingen ligt de eindbeslissing bij de universiteit.»

DAMIAAN

Het Amerikaans College grenst aan de achterzijde aan de Schapenstraat en bevindt zich dicht bij het Damiaanplein.

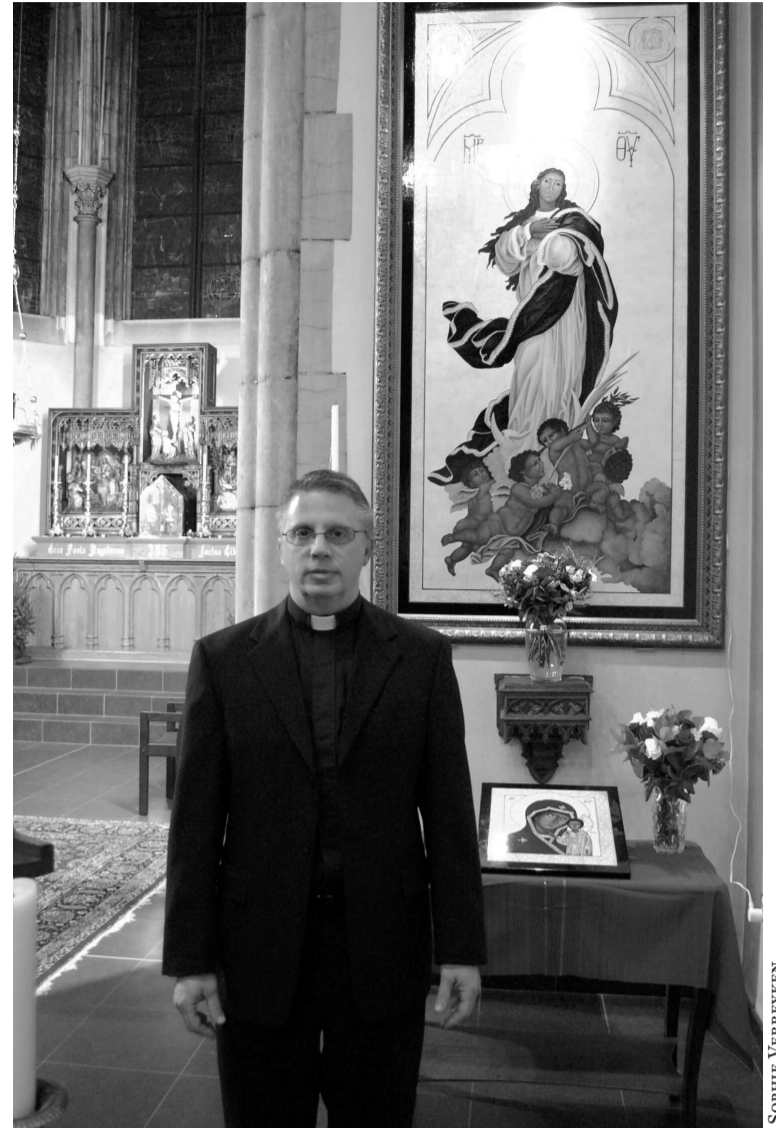
Shecterle: «Pater Damiaan hebben we hier in het College altijd als één van onze goede vrienden beschouwd. We waren allemaal aanwezig bij de heiligverklaring in Rome en hadden de kans om een nieuw icoon dat we van Damiaan hebben laten maken door de paus te laten inzegenen.»

Wat hij na dit jaar precies gaat doen, weet Shecterle zelf nog niet precies.

Shecterle: «Mijn bisschop zal die

beslissing voor mij nemen. Hij zal bekijken welke positie ik in de toekomst het best kan vervullen.

God zal mij via hem een opdracht geven. Uiteindelijk ligt de beslissing in de handen van de Heer.»

SOPHIE VERREYKEN

Stadsvlucht | Bridge, het golf onder de kaartspelen

U heeft zich altijd al afgevraagd wat zich afspeelt, daar op die eerste verdiepingen van de Bondgenotenlaan? Sigh no more, beste vrienden, want wij kwamen tot een interessante ontdekking. Besef dat, terwijl u aan de kassa staat in de Match, er een verdieping hoger duchtig een kaartje wordt gelegd in bridgeclub De Pieterman, Leuvens best bewaarde geheim.

ELINE VAN ELDERE & MARIJKE VAN GEEL |

Een nieuwe wereld gaat voor ons open als wij het pand via de Leopoldstraat betraden. Een wandeling door gangen met namen als Ruitensteegje en Boeremarkt, brengt ons uiteindelijk in het clublokaal van De Pieterman, een van België's grootste bridgeclubs. Vaste klant Wilfried Bylemans leidt ons, bridgeleken die we zijn, binnen in zijn wereld.

“Bridge wordt steeds gespeeld in duo's. Qua concept lijkt het wat op kleurenwizen, zo moet men ook voorspellen welke score te halen, maar er zijn wel wat verschillen. Zo kun je ook zonder troef spelen en zijn negatieve scores onmogelijk.” Ons oog valt meteen op de speciale tafels die in het lokaal staan. “Die speeltafels zijn specifiek voor competitie. Dan spelen we met tussenschotten, zodat de duo's elkaar niet meer kunnen zien,” zegt Bylemans.

ELINE VAN ELDERE

Wat ons ook opvalt als we binnenkomen, is de concentratie en totale stilte die er heerst. Bridge is een spel waarbij eigenlijk niets moet worden gezegd. Alle stappen worden aangegeven met speciale kaartjes. Een inclusief kaartspel, als het ware.

GEEN EXCUSES

Hét stokpaardje van bridge wordt echter pas zichtbaar wanneer we ons mengen in de competitie die ondertussen stevig voortwoedt. Wanneer een tafel klaar is met spelen, worden de kaarten gewoon doorgegeven naar de volgende tafel. Iedereen heeft op het einde van de vier uur durende wedstrijd dus met dezelfde kaarten gespeeld. Excuses als “Ik had slechte kaarten” zijn hier dus niet van toepassing. Bridge is bloedeerlijk, maar ook keihard.

We schuiven aan bij de tafel van Ludo, Bart, Dirk en Louis. Bart, bridgepartner van Dirk, geeft ons zijn persoonlijke tips en tricks. “Je wordt goed in bridge door heel veel te oefenen en als je daarbij nog eens talent hebt voor het spel, kan je echt bij de besten horen. Het is ook belangrijk om als duo goed op mekaar in te spelen. De beste duo's zijn diegenen die onderling afspraken hebben gemaakt.”

Dat gaat blijkbaar behoorlijk ver. “Dirk en ik hebben een extra boekje van zo'n 30 pagina's gemaakt met al onze afspraken, maar ik heb weet van duo's met boekjes van meer dan 100 pagina's. En dat moet dan ook nog eens vanbuiten worden geleerd,” zegt Bart.

ALLEGAARTJE

In het zaaltje ernaast gaat het er iets gemoedelijker aan toe. Daar geeft André Leplat zijn beginnerscursus. “Wij organiseren verschillende soorten cursussen, waaronder deze beginnerscursus, maar ook een gratis studentencursus,” aldus

André. Dat bridge de laatste jaren in de lift zit, zien wij ook aan het prettige allegaartje van deelnemers. U associeerde het spel vooral met oudjes wiens hoofdactiviteit naast bridge bestaat uit het breien van de jaarlijkse kersttrui? *Think again!* Wij zagen naast enthousiaste huismoeders ook jongelingen als studenten en een eerder zeldzame dertienjarige.

Lut, die samenspeelt met Godelieve, is ook aangenaam verrast door de jonge aanwe-

Spelen tot de dood, bloedeerlijk en keihard

zigen. “Ik ben 23 jaar geleden al eens begonnen met bridge, maar ik wil nu de draad terug oppikken.” Dat bridge als kaartspel niet zo bekend is, vindt Lut eerder jammer.

“Bridge heeft een zekere cultstatus, het is eigenlijk het golf onder de kaartspelen. Het is echter wel een spel waar je heel snel door gepassioneerd wordt. Eenmaal begonnen, is het spelen tot de dood.” Dat wordt beaamt door het andere duo aan tafel, studenten Oliver en Anneleen. Zij zien bridge als de ideale manier om te onthaasten, terwijl je tegelijkertijd toch zeer geconcentreerd moet blijven.

Na een avond vol leuke kozen wij het azenpad en verlieten het gebouw, nadenkend over wat wij in ons boekje zullen zetten.

www.bcpeterman.be

Blonde wijven Ten dode opgeschreven?

Gentlemen prefer blondes. Wij zijn een gentleman in het diepst van onze gedachten. Laat ons in naam van de wetenschap eens controleren wat er klopt van alle vooroordelen over dames met gouden lokken.

GEERT JANSSEN |

Om te beginnen moeten we die clichés wel identificeren natuurlijk. Een kleine rondvraag bij enkele *random* mensen leverde aardig wat materiaal op. Ten eerste: mannen voelen zich meer aangetrokken tot blonde dan tot donkerharige dames.

Jeroen: «Blond haar wordt geassocieerd met jeugdige frisheid en dus met fertiliteit. Bruin of zwart haar wordt eerder met maturiteit geassocieerd. Als mannetjes hun zaad kwijt willen, dan is er een soort van natuurlijke drang

Een laatste cliché is dat blondines met uitsterven bedreigd zijn.

Ine: «Dat heb ik ook eens horen waaien. Is dat een stelling of een wetenschappelijke voorspelling? Misschien moeten we nog eens wat Vikingen over de wereld sturen om het blonde gen te bewaren.»

Jeroen: «Het blonde gen is recessief en komt voornamelijk voor in Noord-Europa. Toch kan daaruit geen conclusie worden getrokken dat het ooit zal uitsterven, dat hangt van externe factoren af. Het is wel een *hoax* die regelmatig gelanceerd wordt.»

“Ik wil niet in een grot aan een rauwe bizonbout knabbelen”

om dat bij een blonde soortgenoot te doen.»

Ine: «Wat ik daar op antwoord is: ga dan ook terug op uw vuisten lopen en in een grot wonen en rauw vlees eten. Als de mens lichamelijk zo hard geëvolueerd is, waarom zou er dan geen geestelijke evolutie zijn? Is het niet eerder een kwestie van smaak? Sommige mannen vinden misschien blonde wijven aantrekkelijker. Zelf val ik niet zo op blondines. Maar ik wil dan ook niet in een grot aan een rauwe bizonbout zitten knabbelen.»

Ten tweede is er de *all time classic* van het domme blondje.

Ine: «In elk cliché zit een waarheid, maar ik denk dat die waarheid vooral geldt voor vrouwen die hun haar blond verven.»

Jeroen: «Denk eens zo: blonde vrouwen worden vanaf zeer jonge leeftijd constant het hof gemaakt door alfamannetjes en dus op hun wenken bediend. Dat verklaart misschien waarom er overwegend meer domme blonde meisjes zijn. Ze hebben in hun leven zelden dingen *zelf* moeten aanpakken of *zelf* moeten nadenken over dingen.»

OESTROGEEN

Theorieën genoeg zo blijkt. Wat klopt er nu van? Wij belden even met dokter Jasper Verguts van het departement Gynaecologie en Verloskunde van Gasthuisberg.

Veto: *Is het zo dat mannen eerder op blond vallen?*

Jasper Verguts: «Ja, dat heeft te maken met oestrogeen. Als je naar de levenscyclus van de haren kijkt, dan zie je dat het donkerder wordt bij de afname van oestrogeen. Dus hoe meer oestrogeen er is, hoe blonder, jeugdiger en vruchtbaarder de dame is. Dat is vanuit de evolutie belangrijk geweest voor de voortplanting en het voortbestaan van de menselijke soort.»

Veto: *Hoe kan men bewijzen dat mannen meer op blond vallen?*

Verguts: «Dat is getest in Londen door een groep van 130 mannen naar steekkaarten te laten kijken. Daar stonden vrouwen op met verschillen haarkleuren, haarlengtes en huidtinten. De haarlengte is belangrijk omdat ook lang haar duidt op een hoog oestrogeengehalte.

SOPHIE VERREKEN

te. Voor vrouwen in de menopauze is het moeilijk lang haar te laten groeien. De meeste oma's hebben kort haar.»

«Er is nog een andere theorie rond de aantrekkingskracht van blonde vrouwen. In Scandinavië is het koud, waardoor mensen er veel kleren dragen. Zo moeten mannen wel afgaan op de haarkleur om in te schatten of een vrouw vruchtbaar is of niet.»

Veto: *Wat klopt er van het cliché over het domme blondje?*

Verguts: «Niets, daar is geen enkel bewijs voor.»

Veto: *Zijn blondines met uitsterven bedreigd?*

Verguts: «Ik denk het niet. Het is wel zo dat donker haar dominant is. Maar als mannen meer op blond vallen, zal het blonde gen zich exponentieel blijven voortplanten.»

Terroristen & hun virussen

Afgelopen semester werden er in Veto verschillende eindwereldscenario's behandeld. Vulkanen, kometen, de toorn van God. En hoewel wij die gevaren vrezen, zijn wij vooral ontzettende hypochonders. Worden wij een vlekje gewaar op onze huid, zo minuscuul dat je het met een telescoop nauwelijks kan waarnemen, dan zitten wij tien minuten later te googelen. Hebben we melaatsheid? Huidkanker? Lijken onze symptomen misschien meer op ebola of zijn wij het eerste slachtoffer van een nieuwe pest?

JELLE DEHAEN |

Kan een virus of bacterie het einde van de mensheid betekenen? En vooral, kan die bewust, door bijvoorbeeld een terroristische groepering, verspreid worden?

Volgens viroloog en griepcommissaris Marc Van Ranst zijn de gevaren niet absoluut: «Er is geen enkele ziektekiem bekend — noch op dit moment, noch uit het verleden — die tot een uitsterving van het menselijk ras kan leiden. De pokken komen daar nog het dichtste bij en zij hebben, afhankelijk van de variant, een mortaliteitsgraad tussen 3 en 30 procent. Geen enkel virus heeft ooit een volledige mortaliteitsgraad gehad, ook niet bij dieren. Er zijn altijd individuen die genetisch resistent zijn.»

Veto: *Als wij een aanslag zouden willen plegen met een ziektekiem, aan welke kenmerken moet het virus dan beantwoorden om zo suc-*

cesvol mogelijk te zijn?

Van Ranst: «Het belangrijkste kenmerk is dat een ziektekiem gemakkelijk van mens tot mens kan overgedragen worden. Een voorbeeld daarvan is de griep waarmee je via hoesten of niezen besmet kan worden. Aids, dat enkel via onbeschermde seks of bloed kan overgedragen worden is minder effectief. Door een aantal eenvoudige maatregelen kan je jezelf beschermen tegen aids. Maar geen verkoudheden of griep krijgen is veel moeilijker, want dan moet je je afsluiten van de hele wereld.»

«De incubatieperiode speelt veel minder een rol. Zowel een korte als lange incubatietijd hebben hun voor- en nadelen. Het voordeel van een korte incubatietijd is dat het allemaal erg snel kan gaan. Bij een langere periode, daarentegen, merk je niet zo snel op dat er een probleem is.»

BIOLOGISCHE OORLOG

Veto: *Is het moeilijk een virus te synthetiseren?*

Van Ranst: «We kunnen zonder problemen virussen namaken. Je kan dat niet met middelen die je in de apotheek om de hoek kunt kopen, maar ze zijn wel te verkrijgen. Met wat creativiteit en behoorlijk veel wetenschappelijke kennis, is het mogelijk om een virus na te maken. Een volledig nieuw virus maken met nieuwe karakteristie-

ken is echter nog niet gelukt.»

«Het is dus niet zo moeilijk om een virus te frabriceren maar het is wetenschappelijk niet interessant. Je leert weinig bij door iets te creëren dat al bestaat en er dan wat mee te knutselen. De enige reden waarom je zoiets zou willen doen is vanuit een onethisch standpunt. Geef mij enkele doctoraatsstudenten zonder geweten en je kan het. Er zijn bio-oorlogsdepartementen in de grote landen waar weinig over bekend is, maar verder houdt niemand zich daar mee bezig. Qua technische voorzieningen is dat ook

niet zo moeilijk. Ons labo op het Rega-instituut volstaat. Je moet vooral goedgetrainde mensen hebben die zorgen dat ze niet zelf geïnfecteerd worden.»

Veto: *Is het moeilijk om een virus op effectieve wijze te verspreiden?*

Van Ranst: «Het verspreiden van een virus is niet complex. Men heeft enkele jaren geleden in de Verenigde Staten een simulatie gedaan, genaamd *Dark Winter*. Daarbij verspreiden terroristen de pokken. Toen bleek dat als je drie of vier mensen met een spuitbusje op grote sportwedstrijden of muziekve-

wordt ook in het bijzonder gewaarschuwd voor schendingen van de burgerrechten. Een grootschalige infectie zou moeten leiden tot quarantaine en andere maatregelen die onvermijdelijk in strijd zijn met basisvrijheden.»

Op de vraag of overheden terdege zijn voorbereid op zulk scenario antwoordt Van Ranst: «Je bent nooit klaar voor zo'n aanslag. Je kan je tot op zekere hoogte voorbereiden op natuurlijke fenomenen, maar als het menselijke vernuft daar nog bij komt, kan je je daar nooit helemaal op voorbereiden.

“We kunnen zonder problemen virussen namaken”

nementen liet rondlopen, het virus binnen enkele maanden over de gehele aarde verspreid was.»

TOTALE INSTORTING

Van Ranst: «Het rapport van *Dark Winter* — dat vrij te raadplegen is op het internet — is geen leesvoer voor gevoelige magen. In het rapport wordt niet enkel beschreven hoe een aanslag met pokken binnen enkele maanden een mondiale infectie zou teweegbrengen, maar ook dat dat bovendien catastrofale gevolgen zou hebben voor de economie of de politiek zou hebben. Er

Anderzijds zijn we nu beter voorbereid dan ooit tevoren. Door SARS, de vogelgriep en zeker H1N1 vorig jaar, is onze staat van paraatheid een heel stuk verder dan vroeger. Maar we kunnen ons niet veel beter voorbereiden dan we nu al zijn. Het is hetzelfde als je voorbereiden op een overstroming die maar eens om de honderdduizend jaar voorkomt. Je zou alle dijken tien meter hoger kunnen bouwen, maar dat zou onnoemelijk veel geld kosten en erg lelijk zijn. Je kan je maar voorbereiden op dingen die je kent uit het verleden.»

Marx in de 21ste eeuw?

Dinsdag jongstleden waarde het spook van het communisme in Gent rond. Het nam een kijkje bij "Das Kapital 2.0", een lezing georganiseerd door MO*magazine. Kan het befaamde boek van Marx ons op (s)linkse wijze uit de fundamentele problemen van het kapitalisme leiden?

LUCAS DE JONG & BAS VAN DEN BOGAERT |

Tariq Ali, schrijver en redacteur bij de *New Left Review*: "Binnen het kapitalisme zijn er vele ideologen die weten dat het anders moet om alles hetzelfde te houden, maar politici hebben dat nog niet ontdekt. Obama heeft niks radicaals gedaan om het systeem uit te pluizen. Er is trouwens so-

wieso weinig verschil tussen het beleid van Obama en Bush. Het

en Europa ook niet. De mensen verlangen naar verandering, maar de politiek blijft steken. De politici proberen het systeem in te zwachtelen door het af te kopen met triljoenen. De markt is God, maar ze komt wel op haar knieën bij de staat aankloppen als er iets

Obama & Strauss

verschil zit hem in de kamermuziek. Bush had de meer provocerende symfonieën van Schönberg opstaan. Vandaag horen we Strauss: zoete, suikerige muziek. De Verenigde Staten doen niets

misloopt. Daar zit, lijkt mij, een contradictie."

BELOFTE

Waarom het anders moet, legt Joseph Vogl uit. Hij is cultuur- en

literatuurwetenschapper, en doceert aan Princeton en de universiteit van Berlijn. "Modern geld is een belofte van geld. Dat vormt een serieus probleem. We kunnen niet rijden op een beloofd paard, maar blijkbaar wel handel drijven met beloofd geld. Geld is een vervanging voor reële producten. Aan de andere kant stelt het juist vast dat die producten ontbreken. Het stelt het bestaan van een product vast, maar werkt alleen als het product afwezig is. Zoals krediet komt modern geld uit niks voort. Het is geld dat naar zichzelf verwijst. Dat maakt het verschil tussen reële en fictieve waarden overbodig. Het systeem wordt autonoom, zoals Marx al opmerkte. Betalingen moeten

volgen op beloftes tot betaling. Het systeem gaat enkel niet failliet, omdat het zich op zijn eigen oneindige toekomst instelt. Dat brengt met zich mee dat de toekomst ons nu belast, omdat we geforceerd worden het beloofde geld waar te maken."

Maar een groot alternatief bleef afwezig. Ali, twee keer gevraagd naar zijn oplossingen, wist die vragen als een nietszeggende politicus te ontwijken. Net dat gebrek aan antwoorden dat Ali de politiek verwijt. Ghandi zei ooit dat, om iets te veranderen, je het eerst bij jezelf moet doen. Links heeft geen antwoorden en verwijt het zichzelf. Wanneer staat Marx 2.0 op om links te bevrijden van zijn holle verpakking?

DOSSIER | KLIMAATCONFERENTIE IN CANCUN

"Zonder politieke wil geen globaal akkoord"

De klimaatop in Cancún ging moeizaam. Dat het akkoord dat uit de bus is gekomen als een overwinning wordt gezien, ligt meer aan de verwachtingen dan aan het resultaat. Zijn de wereldleiders eigenlijk wel in staat om de klimaatopwarming tot stilstand te brengen?

LAURENS CERULUS |

Over de onderliggende redenen van het doen, maar vooral het laten van deze wereldtop, legden we ons oor te luister bij Hans Bruyninckx, professor internationaal milieubeleid aan de faculteit Sociale Wetenschappen en directeur van het Hoger Instituut voor Arbeid (HIVA) van de K.U.Leuven.

Veto: Was dit nu een nuttige top?

Bruyninckx: «Men heeft doelbewust de verwachtingen over de top laag gehouden. Zo kan men de miniem gerealiseerde vooruitgang als een overwinning bestempelen. Over Kopenhagen was men veel positiever, maar ook daar stuurden de structurele posities van de hoofdactoren op een nederlaag aan.»

«Er is gewerkt op een aantal technische dossiers, bijvoorbeeld ontbossing. De vooruitgang die hier gemaakt is, is echter heel moeilijk uit te leggen aan niet-insiders. Daarnaast is er minieme vooruitgang in de relaties tussen bepaalde grootmachten, maar dat is het dan ook. Men heeft in bepaalde hoge politieke kringen de hoop in dit soort multilaterale toppen opgegeven, dat is de realiteit.»

Veto: Speelt Europa een rol van betekenis tegenover spilfiguren Amerika en China?

Bruyninckx: «De belangrijkste bijdrage van Europa is dat wij de enige wereldspeler zijn die zichzelf bindende maatregelen oplegt. Die maatregelen zijn op dit moment de meest ambitieuze van de wereld, maar niet ambitieus genoeg. Ze zitten immers ruim onder de norm die we volgens wetenschappers zouden moeten halen.»

«Het blijft echter zo dat vooral China en de VS dé topspelers zijn op wereldvlak. Zonder een overeenkomst tussen die twee zal er nooit

een globaal klimaatplan komen. Bovendien zijn het ook de twee grootste uitstoters.»

«Volgens mij zal er zelfs op middellange termijn in de VS geen bindend internationaal verdrag goedgekeurd worden. Ze hebben een soort inherente aversie tegenover verplichtingen die vanuit de VN als multilaterale instelling worden opgelegd.»

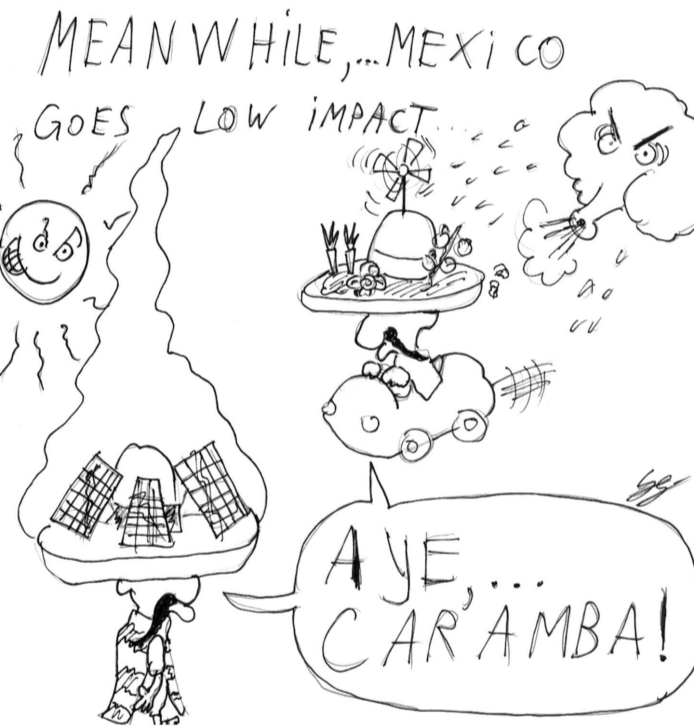
«In China beweegt wat. Daar is men zich bewust van het feit dat er iets moet gebeuren rond duurzaamheid en milieu en men voert concreet beleid. Er gebeurt dus in zekere zin meer dan in de VS: er is meer politiek engagement op het hoogste niveau. De economie in China zorgt er daarentegen ook voor dat zij meer dan eerder wie zullen investeren in hernieuwbare energie, maar ook in koolcentrales, in gascentrales en in nucleaire energie. Het optimisme over China, dat bij sommigen heel groot is, heeft zijn grenzen.»

Veto: Kloppen de inspanningen van de politieke wereld met hun uitspraken?

Bruyninckx: «Mensen die zeggen dat we met Kyoto een vermindering van de uitstoot hebben gerealiseerd, zijn fabelachtig fout. We hebben de vermeerdering afgeremd, maar vooruitgang op wereldschaal is er niet. Dit akkoord zal dat zeker niet veranderen.»

«Is dit dramatisch? Ja, dat is mogelijk dramatisch. De laatste voorspellingen van klimatologen tonen een temperatuurstijging van vier tot vijf graden, met een onleefbare wereld als gevolg. Uw kinderen zullen het allicht nog meemaken. Maar politici lijken de gave te hebben om zich te distantiëren van denken op middellange en lange termijn. Ik ben absoluut geen doemdenker, maar het wordt na twintig jaar wel moeilijker om hierover optimistisch te zijn.»

CAN CLIMATE SUMMIT
CUN 2010

“Klimatologen voorspellen onze kinderen een onleefbare wereld”

Low impact vrouw | “Ik ga het aan uw moeder zeggen”

Wij hebben schoenmaat 41. Voor een vrouw kan dat tellen. Dat is echter klein bier vergeleken met onze ecologische voetafdruk. Voor de klimaatop in Cancún waren wij bereid die een week lang drastisch te verkleinen.

ELS DEHAEN |

Wanneer wij vragen naar low-impacttips, blijken we reeds verrassend goed bezig: uiteraard draaien wij de kraan dicht bij het tandenpoetsen, doen wij het licht en de verwarming uit wanneer we de kamer verlaten en koken we steeds met het deksel op de pan. Door gebrek aan een auto en een rijbewijs, maken wij ten allen tijde gebruik van het openbaar vervoer of de benenwagen. Toch geeft de *footprint calculator* van het WWF aan dat het bezigen van een tweede aardbol zich opdringt als iedereen een voorbeeld zou nemen aan ons ecologisch verbruik.

Daarom besluiten we onze uitda-

gingen aan het extremere eind van het milieuspectrum te positioneren. We voegen de daad bij het woord, draaien de verwarming volledig uit, doven alle lampen en schrappen radicaal alle dierlijke ingrediënten van ons menu. Een eerste drempel overwinnen we diezelfde ochtend, wanneer een koude douche zijn naam niet gestolen blijkt te hebben. Wanneer wij dat vertellen aan een Spaanse kennis, dreigt zij onze moeder in te lichten als wij dit levensgevaarlijke experiment niet terstond stopzetten.

Wanneer wij donderdagnamiddag Fakbar Letteren passeren en zien dat daar een zomerse namiddag gaande is, waar iedereen uit de bol kan gaan in zomerse kledij omdat de verwarming op

Van Rio de Janeiro tot Cancún

Klimaatbeleid ingewikkeld? Vrees niet, onze klimaatvrienden gaan steeds volgens een gelijkwaardig stramien te werk. Niveau één is het erkennen van het probleem en het formuleren van enkele vage oplossingen. Dat gebeurde in 1992 op de Earth Summit te Rio de Janeiro.

Het UNFCCC of Klimaatverdrag stelde zich ernstige vragen bij de alsmat toenemende opwarming van de aarde. Oplossing? Het reduceren van de uitstoot van broeikasgassen. Hoe? Dat valt nog te bekijken. Door wie? Een secretariaat, werkgroepen en een uitvoerende macht: de Conference of Parties (COP).

Op niveau twee vindt men de protocollen bij het verdrag. De COP komt jaarlijks samen om het Rioverdrag te bespreken. Tot een eerste protocol kwam men in 1997 in Kyoto. Een protocol houdt concrete afspraken in, waar elk deelnemend land zich aan moet houden. Het protocol werd geratificeerd door 187 landen. Belangrijke afwezige: de Verenigde Staten, verantwoordelijk voor zo'n 25% van de globale uitstoot van broeikasgassen.

Het Kyotoverdrag loopt echter af in 2012. Daarom probeerde de 15de COP vorig jaar in Kopenhagen, tot een nieuw protocol te komen. Het bleef echter bij vage plannen en beloften, ondanks — of dankzij — de aanwezigheid van 120 staatshoofden en wereldwijde media-aandacht.

Daarom probeerde COP16 het nogmaals in het Mexicaanse Cancún. Met succes, want China bleek onverwacht toch bereid tot wettelijk bindende maatregelen. Optimisten geloven in een nieuw verdrag tijdens de COP17 in Johannesburg in 2011. Maar om te eindigen met de woorden van Ban Ki-Moon, Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties: “Omdat we streven naar een doorbraak en niet naar een status quo is dit een marathon, geen sprint.”

(ED) |

de hoogste stand werd gezet, maakt de gedachte aan de koude douche die ochtend ons razend. Wanneer wij later horen dat in diezelfde fakbar 16 gratis vaten werden geschonken, maakt de gedachte aan een week lang vegetarisch consuminderen ons furieus. Maar geheel verbolgen zijn we pas wanneer we beseffen dat dergelijke mentaliteit echt geen uitzondering is.

Is het noodzakelijk elke vorm van welvaart en comfort af te wijzen? Neen, maar het wordt wel de kille realiteit als we blijven toestaan dat het in België goedkoper is te kiezen voor geïmporteerde appels uit pakweg Zuid-Afrika dan voor appels uit Vlaams-Brabant. Misschien moeten we ook de gratis tankkaarten en bedrijfswagens eens herbekijken, vooraleer we niet meer terug kunnen en iedereen het zo koud heeft als wij vorige week.

Kerstshoppen | Kling kassa, klingelingeling

Er is geen ontsnappen aan: iedereen haast zich door de winkelstraten om de obligate kerstcadeaus te zoeken. Indien u nog geen enkele winkel hebt bezocht, geen angst: Veto gaat voor u na wat dit jaar de trends zijn en speelt naar studentikoze alternatieven. Alstublieft.

ANNEKE SALDEN |

Door de herhaaldelijk vallende ijspegels boven ons hoofd lijkt het alsof de Diestsestraat weent onder het haastige gestap van de koopjesjagers. Omdat het over het algemeen toch niet helpt om je over dingen zoals slechte kerstversiering op te jagen, gaan we maar snel de eerste parfumerie binnen.

Geurseltjes zijn immers hét kerstcadeau bij uitstek — ondanks het feit dat toch iedereen zijn *odeur* liever zelf uitkiest. Eenmaal binnen blijkt uit de wachtrij dat parfum ook dit jaar nog veel populariteit kent. Het nadeel ervan is de hoge prijs. Een mogelijk lichtpunt is het assortiment unisexparfums, waarmee u voor pakweg 30 euro zowel mam als pap kunt verblijden.

Over naar die andere klassieker onder de kerstboom: lingerie. Elk jaar opnieuw zijn er mannen die zich wagen aan de queeste om een bovenstukje te kopen in effectief de juiste maat. *Same story*: het echte spul is onbetaalbaar voor de eerlijke student, maar dat probleem kan om-

zeild worden. In sommige kledingwinkels ligt er minstens even leuk ondergoed en een boxershort voor uw lief hoeft echt niet zo duur uit te vallen.

KISS THE COOK

Er zijn ook straffe nieuwkomers onder de kerstcadeaus. Wie de laatste maanden een beetje televisie kijkt, kan er niet omheen: koken is heet. Ook in de kerstverkoop is dat te merken. Alles wat nuttig kan zijn in de keuken, is gegeerd. Vooral kleur-tjes blijken het goed te doen: wie droomt er nu niet van een roze frietsnijder? Keukendingen zijn er in alle prijscategorieën.

Indien u dus nog wanhopig op zoek bent naar een cadeau dat niet zoals gewoonlijk uitblinkt in zinloosheid: rep u naar de *potterie*. Bijkomend voordeel is dat een dergelijk cadeau een extra motivatie kan zijn voor die ene vriend om u in het vervolg uit te nodigen op zijn dinertjes.

PRULLARIA

Naar welk cadeau grijpt de gemiddelde kotbewoner terug in deze woeelige periode? Uit navraag blijkt dat de klassieke waarden vaak geen optie zijn voor de berooide student. Hij houdt het meestal op kortstondig grappige Expoprullaria. Cadeaubonnen zijn dan weer *not done*.

Eén onbeschroomde studente overtuigde ons van de kracht van het breien: met een beetje handigheid heb je zo een origineel kerstcadeau klaar — en het biedt ook nog eens uitzicht op goed bestede blokpauses, in plaats van die alweer aan Facebook te besteden. Een onevenaarbaar alternatief dus, als u tenminste breipenen kunt hanteren.

DOE-HET-ZELF

Voor al diegenen die na het lezen van dit artikel nog steeds geen idee hebben voor een passend cadeau, nog enkele tips. Als u echt de wanhoop voelt opkomen, kan de kringloopwinkel altijd nog soelaas bieden. Neem nu de hoop lp's: het is geen vanzelfsprekende opdracht, maar voor die ene vriend in zijn retrocrisis vindt u tussen alle accordeonmuziek misschien nog wel een parel-

tje van Queen.

Een andere optie is dat u kunt toegeven aan uw schepingsdrang en een hoop koekjes of kerstcakejes bakken. Aangebo-

den op een aantrekkelijk bord — of een *étagère*, waarom niet? — zien ze er smakelijker uit dan het duurste lingersetje en kunt u de hele familie vergenoegen.

Koken is heet

GERT-JAN EERDEKENS

De Regering (3) Veilig de weg op

De heren politici-zakkenvullers in Brussel kunnen het niet aan. Ze zijn mentaal te zwak. Geef ze een koekske. Wenen! Wenen! Wekelijks tackelt Veto 's lands problemen met iemand die wel van wanten weet. Deze week: mobiliteit met professor Verkeer & Infrastructuur Ben Immers.

FRANK PIETERMAAT |

Veto: U wordt vandaag minister van Mobiliteit. Wat is uw eerste beleidsdaad?

Ben Immers: «Er moet nogal wat gebeuren, maar vooral op vlak van veiligheid moet ingegrepen worden. Dat gaat over de structuur en vormgeving van het wegennet. Een wegennet moet - wat nu te weinig gebeurt - duidelijk maken wat er van de gebruiker verwacht wordt.»

«Er wordt vaak gezegd dat ongevallen menselijke fouten zijn. Maar er is slechts een beperkt aantal mensen dat bewust fouten maakt. Dankzij duurzame, veilige infrastructuur in combinatie met een goede handhaving, kun je mensen op een meer verantwoorde manier gebruik laten maken van het wegennet.»

Veto: Files zijn tegenwoordig ellenlang. Hoe valt dat te verklaren?

Immers: «Files zijn een wereldwijd probleem. De mobiliteit is de afgelopen decennia fors gestegen en de capaciteit is niet evenredig meegegroeid. Rond onze grote steden staat het verkeer haast altijd stil, waardoor ook andere wegen verstopt raken. Het wegennetwerk moet robuuster worden. Daarvoor moet je onder andere een zekere reservecapaciteit hebben. Daarnaast is de inrichting van je netwerk van belang. Leg geen weg aan met 2 maal 4 rijstroken, maar wel een weg met 4 maal 2 rijstroken.»

«In Nederland wordt dat reeds toegepast, waardoor de files als gevolg van ongevallen fors verminderd zijn. We hebben wegen zat in België, maar dat wegennet moeten we wel zo inrichten dat ook het regionale verkeer kan doorstromen zonder het

naar de autosnelwegen te leiden. Verder zou de beschikbare capaciteit flexibel ingezet moeten kunnen worden. 's Ochtends 4 stroken Brussel in en 2 stroken uit en 's avonds andersom.»

FALEND CARPOOLEN

Veto: Kan het openbaar vervoer geen oplossing bieden?

Immers: «Iedereen die in het openbaar vervoer kan zitten, zit er al in. Hoe kunnen we automobilisten toch nog verleiden om openbaar vervoer te gebruiken? Men zou het park-and-rideprincipe kunnen promoten, al moet dat nog wel goed uitgewerkt worden.»

«Mensen parkeren dan hun wagen aan de rand van de stad en gaan met het openbaar vervoer verder. Natuurlijk moet het gebruik van de parking buiten de stad goedkoop zijn en moet je kwalitatief hoogwaardig openbaar vervoer aanbieden vanaf de park-and-ride naar de bestemming in de stad.»

Veto: Ziet u nog heil in het concept carpooling?

Immers: «Met carpooling zijn we al dertig jaar bezig en het werkt nog steeds niet. Momenteel zijn we het concept van *Ride sharing* aan het uitproberen. Dat houdt in dat je gps vertelt wie dezelfde reisweg aflegt als jij, zodat gemakkelijk kan worden vastgesteld met wie je kunt samenreizen. Als bonus krijgt de bestuurder er ook nog iets voor betaald.»

Veto: Waarvoor zou u nog speciale aandacht besteden?

Immers: «Ik zou zonder meer inzetten op de fiets, met name de elektrische fiets, ook in de steden. In de stad moet je een samenhangend en veilig fietspadennetwerk ontwikkelen, zodat ook kinderen op jonge leeftijd leren deelnemen aan het verkeer. Daarenboven is de fiets bijzonder duurzaam en zorgt hij voor je dagelijkse beweging.»

Veto: En concrete plannen voor Leuven?

Immers: «Het gratis openbaar vervoer voor de studenten zou afgeschafte moeten worden: allemaal de fiets op! Maar dan wel een goed fietspadennetwerk, wat voor een studentenstad als Leuven altijd belangrijk is.»

Dance for life, bitches!

De Joodse lobby heeft haar zin gekregen: Studio Brussel en zijn Music For Lifecircus strijken dit jaar neer in de stad van Patje Janssens: Antwerpen. Voor de vijfde editie van het goeddoelprogramma koopt u dus niet langer een steecedekentje, maar een met diamanten bezette sleutelhanger. Tomas De Soete kondigde al aan zichzelf pijpenkrullen aan te meten. Maar hoe begon het allemaal? Juist ja, in Leuven.

JEROEN DEBLAERE |

Hoewel. Beginnen deed Music for Life eigenlijk in Nederland, waar het concept rond 2004 door radiozender 3FM werd uitgevonden als Serious Request. In 2006 nam Studio Brussel het idee over. De radiozender pootte op het Martelarenplein een glazen huis neer en stak er drie presentatoren in. Peter van de Veire, Christophe Lambrecht en Tomas De Soete speelden een week lang enkel verzoekplaatjes waar luisteraars op konden bieden. Onderwijl dronken van de Veire en co enkel vieze sapjes en leden ze veel honger.

De inmiddels zeer vervelende constructie "willekeurig woord for life", ontstond dus vol goede bedoelingen. In heel het land werden tientallen acties georganiseerd ten voordele van slachtoffers van landmijnen. Studio Brussel organiseerde een aantal edities van Party For Life en ongetwijfeld kon je in de basisschool van je broertje Cake For Life gaan eten.

FRANTI

Misschien herinnert u zich nog wel het Music For Lifeliied: *What's this?* Gabriel Rios, Flip Kowlier en Michael "Ik loop op mijn blote voeten" Franti speelden toen het themaliied. Tegenover Milow dit jaar en ongetwijfeld Tom Dice volgend jaar, kan zo'n cast wel tellen. De editie van 2006 was

vrij succesvol: alle acties samen leverden toen zo'n 2.700.000 euro op.

Dat record werd in alle latere edities royaal verpulverd. 2007 klokte af op meer dan 3.300.000 euro. Dat bedrag ging alleen maar in stijgende lijn omhoog, tot de 3.600.000 euro vorig jaar. De financiële injectie van de Antwerpse diamantlobby wordt over het algemeen als zeer positief beschouwd en zal wellicht leiden tot een verdubbeling van vorige records.

DANCE

Het is niet omdat u in Leuven het glazen huis niet meer kunt bezoeken, dat u als Leuvens student geen duidt in het spreekwoordelijke zakje van het gemiddelde Afrikaanse aidsslachtoffer kan doen. LOKO Sport,

de sportieve subafdeling van uw favoriete studentenvertegenwoordigingsorgaan organiseert samen met het sportsecretariaat van de K.U.Leuven het dansevenement Dance For Life.

Woensdag kan u in de sporthal van gebouw De Nayer van 19 tot 22 uur terecht voor een dansfestijn ten voordele van — u raadt het al — Music For Life. Binnenkomen doet u niet voor minder dan 2 euro en u kan er proeven van zumba en een aantal koppeldansen.

Of wij er heengaan, is nog niet bekend. Wij zijn *bad boys for life*.

Funky shit tegen aids

De allerslimste mens Wat weet u over LOKO?

Indien wij u zouden vragen 5 kernwoorden te geven over Veto, antwoordt u stante pede: studentenweekblad, kwaliteit, kritisch, correct en veelgelezen. Toegegeven, dat kan moeilijker. Daarom trokken wij met onze beste Erik Van Looyimitatie de straat op en vroegen aan menig student: wat weet u over LOKO?

FRANK PIETERMAAT |

Alvorens we de studenten confronteerden met die hersenbreker, staken we ons licht op bij LOKO zelf. De vijf juiste kernwoorden waren de volgende: cultuur, sport, internationaal, studentenvertegenwoordiging en Albatros. Het mag ook niet te gemakkelijk zijn natuurlijk.

Bij deelnemers aan *De allerslimste mens ter wereld* breekt vaak het angstzweet uit nog voor een vraag gesteld is. Ook studenten vertonen tekenen van angst en paniek. Op 20 seconden 5 fatsoenlijke kernwoorden geven is geen pretje, zo blijkt. Zeker niet wanneer onze fotograaf ondertussen lustig de vertwijfeling op foto vastlegt.

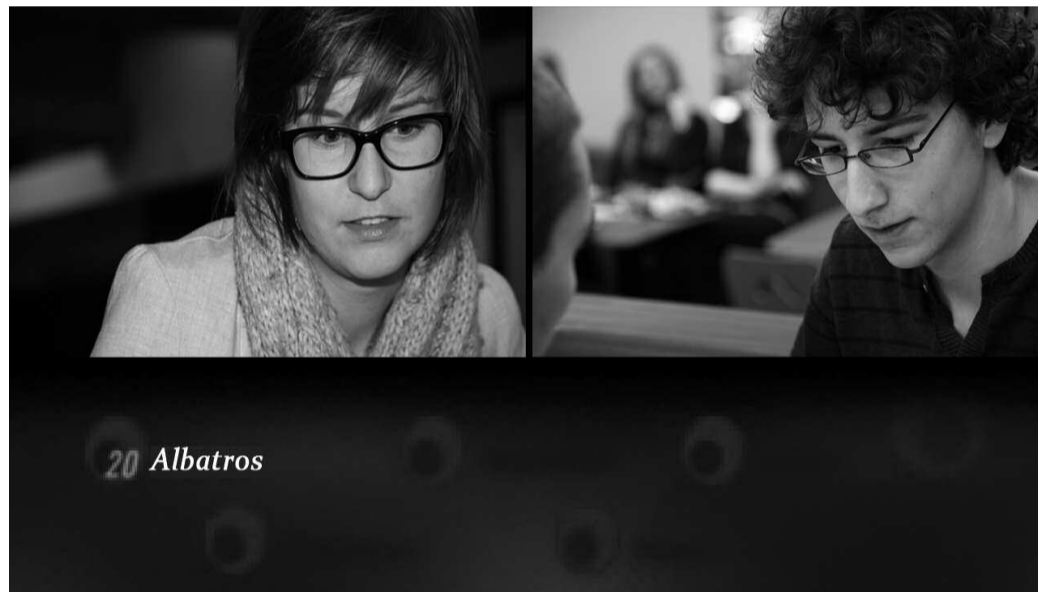
Toch doen de meeste studenten het niet slecht. Studentenvertegenwoordiging komt er bij veel studenten als vanzelf uit. Ook studentenraad en overkoepelende studentenkring rekenen

we enigzins goed. De studenten vernoemen ook meermaals de 24 urenloop. In al onze goedheid gaat dat door voor sport.

LOKOMOTION

De drie andere antwoorden horen we vrijwel nergens. Slechts sporadisch horen we cultuur, eenmalig internationaal en Albatros komt er al helemaal niet uit. Blijkbaar weten nog steeds vele studenten niet dat LOKO die fuifzaal uitbaat.

Wat weten de studenten dan wel over de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie? Ze situeren zich in de buurt van de Muntstraat, ze hebben mooie truien, maar bovenal: ze organiseren LOKOmotion. Niets werd vaker in verband gebracht met LOKO dan het grootste feestevenement in Leuven zelf. De student weet duidelijk nog wel waarrond het leven werkelijk draait.

Veto op visite (1) Het Europees Parlement

Brussel. Pain in the ass voor separatisten. Multiculturele melting pot voor optimisten. En niet te vergeten: hoofdstad van de Europese Unie. De Europese burgers sturen om de vijf jaar 736 europarlementariërs het halfgrond in. In en rond het parlement is Europa dan ook meer voelbaar dan eender waar. Tijd om eens rond te flaneren.

LAURENS CERULUS |

Via schimmige perrons brengt de trein ons in het hart van de Europese administratie: het treinstation Brussel-Luxembourg. Europa *all over the place* in de *Quartier Européen*, waar man in maatpak zich thuisvoelt. Welopgevoed gezelschap verplaatst zich van de wandelgangen naar de smokeyroomhorecazaken.

Het bâtiment Spinelli, het Spaakgebouw, de Delorscorridor – de imposante gebouwen die het panorama beheersen, dragen alle ronkende namen van Europese grootheden. “Men vraagt zich af of ze hier niet bijbouwen om elke topmagistraat te kunnen vereeuwigen in steen,” grapt onze sympathieke gids. Tot nader order geen Centre Van Rompuy te bespeuren. De Britse euroscepticus Nigel Farage stelde alvast het schoonmaakkot voor. Wie luistert eigenlijk naar die man?

SNELTREIN

Eén ding is zeker: Europese ambtenaren houden van de Europese ambtenarij. Figuurlijke wierook durft zich al wel eens te verspreiden in de zalen waar bezoekers

het wat en hoe van de instellingen te horen krijgen. Zo ook in de uitleg, bestemd voor de oren van onze meute internationale studenten die door de Kring voor Internationale Betrekkingen (KIB) bijeen gebracht was.

Dat de gemiddelde burger geen snars begrijpt van Europa, is ondertussen bekend. Een uitleg zoals die in het parlement meegegeven wordt, was dus meer dan welkom. Het bleef tot op het einde van de tour afwachten voor de *pièce de résistance*: het Europarlement zelf. Het halfgrond verliest er echter niets van zijn indrukwekkendheid door. De rijen zetels, de drieëntwintig vertaalhokjes, het dozijn camera's in de zaal: het geeft een beeld van hoe deze moderne democratie op grote schaal er in godsnaam uitziet.

Zo eens rondslechteren rond Bruxelles-Luxembourg kan elke Europese burger wel gebruiken, ook al blijft na een namiddag de indruk hangen dat de achterkant van het politieke systeem toch wat uit het oog blijft. Europa komt als een sneltrein op de burger af. Meer dan de moeite dus om zelf eens de L-trein richting europarlement te nemen.

Talentmanagement | “Dicht bij de zon zitten”

Wij zijn goed in rondhangen, zuipen en snurken. Helaas geen kwaliteiten waar makkelijk een masterdiploma of een Nobelprijs mee te scoren valt. Misschien moeten we meer aan – opgepast: buzz word – talentmanagement doen.

GEERT JANSSEN |

Anderzijds wordt het hele concept ook zwaar bekritiseerd. Door Luk Dewulf bijvoorbeeld, auteur van *Ik kies voor mijn talenten*.

Luk Dewulf: «Talentmanagement gaat uit van de opvatting dat je talent kunt sturen. Dat is echter in contradictie met het idee van talent. Competenties kan je managen: je hebt een aantal minimumcompetenties nodig om te functioneren in een bepaalde omgeving. Maar talent staat los van concrete taken, het is afkomstig uit de mens zelf. Talentontwikkeling en competentie-

die moeite graag doen.»

ENERGIE

Dewulf: «Mijn definitie van talent is drieledig en gebaseerd op wat het voor de persoon zelf betekent. Talent komt tot uiting in activiteiten die schijnbaar moeiteloos lukken. Het levert energie op. Anderen zeggen dat je er goed in bent. Misschien om het concreet te maken: wat zijn voor jou de momenten waarop de tijd vliegt en waaruit je veel voldoening haalt?»

Veto: *Wanneer we schrijven.*

Dewulf: «Waar haal je de grootste voldoening uit als je aan het schrijven bent?»

Dewulf: «Ja: mensen opzoeken die goed zijn in dezelfde dingen als jij. Dat soort talenten drijven iemand persoonlijk. Dat valt dus niet te sturen of te managen. Een werkgever kan wel proberen een omgeving te creëren die aantrekkelijk is voor getalenteerde mensen. Ik kan bijvoorbeeld wel minimumvoorwaarden opleggen waar een Vetoartikel aan moet voldoen maar ik kan er niet voor zorgen dat jij een schitterend artikel schrijft.»

ONBEWUST

Veto: *Is er in ons onderwijs voldoende aandacht voor talent?*

Dewulf: «Talenten als stilzitten, opletten, me-

moriseren, structureren en reproduceren passen goed bij ons onderwijs. Andere, meer artistieke talenten, gaan verloren. De fotograaf Stephan Vanfleteren vertelde onlangs dat hij heel zijn jeugd het gevoeld heeft gehad dat hij dom en middelmatig was.»

«Onderwijs zou veel breder de diverse talenten bij jongeren moeten zien en uitdagen. Want om talent naar boven te brengen moet het gezien worden. Je bent je niet bewust van je talenten. Je ontwikkelt ze pas als iemand zegt: jij kan dit goed.»

«Ik merk dat er nu in het onderwijs een klimaat aan het ontstaan is voor dergelijke veranderingen. Ze zijn dringend nodig.»

“Artistieke talenten gaan verloren in ons onderwijs”

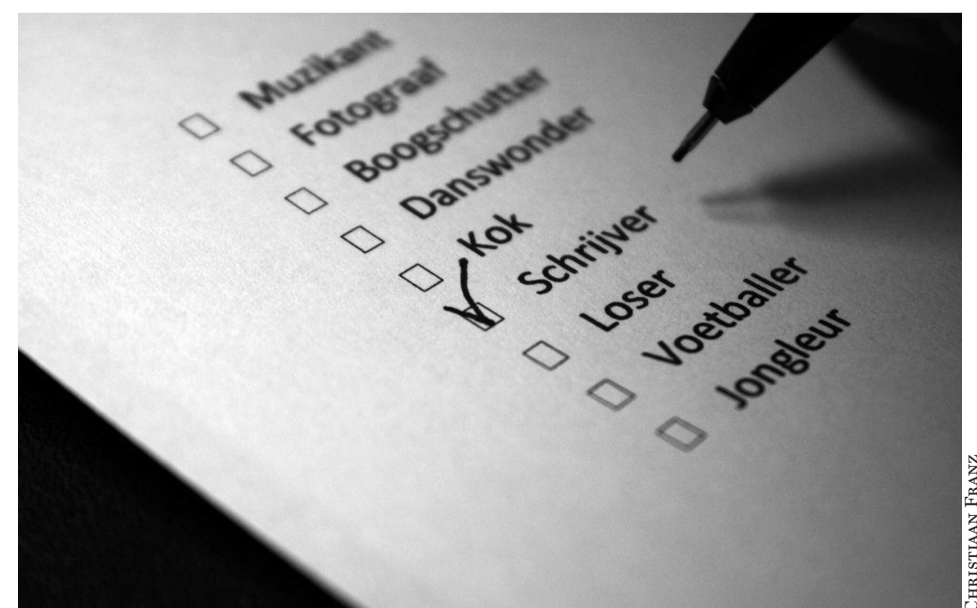
nagement zijn uiteraard wel complementaire domeinen.»

«Iedereen wordt geboren met talenten, maar niet iedereen zal die laten zien. Daarom maak ik een onderscheid tussen talent en talent in actie. Om talent zichtbaar te maken moet je er een context voor vinden. Een chirurg is bijvoorbeeld geboren met talent voor chirurgie, maar hij zal het pas laten zien in een artsenopleiding. Bovendien moet hij een heel leven lang aan zijn vaardigheden werken. Omdat hij het talent heeft, zal hij

Veto: *Het besef iets geschreven te hebben dat binnen onze mogelijkheden tot de bovenste 25 procent behoort, het overwinnen van onze eigen beperkingen.*

Dewulf: «Ik hoor twee talenten in wat je zegt. Het ene is ervan genieten wat in je hoofd zit op een mooie manier op papier te krijgen. Het tweede talent is ernaar streven excellentie te bereiken in domeinen die sterk motiveren. Dat zijn mensen die graag dicht bij de zon zitten.»

Veto: *U bedoelt dat metaforisch?*

Marble Sounds | “Die eeuwige underdogpositie”

Marble Sounds is een van de muzikale revelaties van 2010. Op zijn debuut “Nice Is Good” brengt de groep rond zanger-pianist Pieter Van Dessel melodieuze pop in de lijn van groepen als Death Cab For Cutie en zelfs Sigur Rós. De groep was geselecteerd op het Internationaal Kortfilmfestival in Cinema ZED voor zijn animatieclip bij single “Sky High”. Woensdag traden de heren op in het STUKcafé en spraken wij met Van Dessel.

ALEXANDER CORNET |

Veto: Jullie muziek roept bij heel wat mensen natuurbeelden op.

Pieter Van Dessel: «Ik heb dat inderdaad al vaker gehoord, maar wij hebben onze muziek nooit in die richting gestuurd. Daar is niet over nagedacht. We maken kleurrijke en gelaagde muziek. Misschien roepen de nummers daarom rustieke beelden op.»

Veto: Toch speelt de clip voor “Sky High” zich grotendeels af in een soort sprookjesbos en in die van “The Time To Sleep” zitten ook veel natuurbeelden.

Van Dessel: «De clip voor *The Time To Sleep* is gemaakt door Cecilia Verheyden. Die had het idee om buiten te filmen. Dat was in december vorig jaar en het was toen net aan het sneeuwen. Zo’n wit landschap vond zij wel geschikt voor die clip. Wij hebben niet geprotesteerd (lacht).»

Veto: Nog meer natuur: op de hoes van jullie plaat prijkt een vogeltje.

Van Dessel: «Eerst wilden we een foto van een winters landschap voor de hoes, maar dat leek net iets te veel aan te sluiten bij de muziek. We hadden meer tegengewicht nodig voor de melancholie op de plaat en zo’n winters landschap zou misschien iets te veel van het goede geweest zijn. Het zou het totaalpakket een beetje pathetisch en saai

hokje.

Van Dessel: «Het is niet moeilijk om onder die vlag te vallen als je rustige muziek maakt. We worden vergeleken met andere groepen die melancholische muziek maken, zoals dat dan heet. Maar zelf vind ik dat ons geluid breder gaat dan

horen de mensen er vooral die melancholie in.»

ON-BELGISCH

Veto: Jullie krijgen bijna overal lovende recensies en zijn al met heel veel groepen vergeleken.

Van Dessel: «Zo gaat dat, hé. Recen-

wordt, hadden we uiteraard niet kunnen voorspellen. Op voorhand hadden we geen enkele verwachting en het aanbod is zo groot dat het mij niet verbaasd zou hebben als heel wat recensenten ons over het hoofd hadden gezien. Bij de release van je debuutplaat moet je niet te veel verwachtingen koesteren.»

Veto: Bart Steenhaut schreef in *De Morgen*: “Marble Sounds is een Belgische groep, maar dat hoor je er niet aan.”

Van Dessel: «Misschien bedoelt hij daarmee dat wij muziek maken op, euh, internationaal niveau? Maar wat is dan internationaal niveau? Waarschijnlijk bedoelt hij dat Marble Sounds niet meteen te vergelijken is met een andere Belgische groep. Ik ga geen namen noemen, maar allicht zijn er wel wat groepen in Vlaanderen die je onder een noemer kan plaatsen en wij vallen daar een beetje tussenuit. Natuurlijk is het ook cliché om een Belgische groep on-Belgisch te noemen. Dat is die eeuwige underdogpositie. Alsof Belgische groepen per definitie moeten onderdoen voor buitenlandse groepen.»

«Zelf vind ik dat ik behoorlijk Belgisch klink, ik heb het dan over mijn accent als ik in het Engels zing (lacht). Eigenlijk maal ik daar niet om, maar ik word er regelmatig door anderen op gewezen. Mijn Engels is ook lang niet perfect dus sluipen er wel eens fouten in mijn teksten. Vroeger speelden we een nummer waarin ik *in my couch* — in mijn zetel — zong, waar het *on my couch* moest zijn. Een Engelstalige merkte dat op maar hij zei: “Niet veranderen! Dat maakt jullie charmant” (lacht).»

Veto: En des te sympathieker. Bedankt.

MICHEL FEYS

Mysterieuze melancholie

hebben gemaakt. Het vogeltje is wat mysterieuzer en laat meer aan de verbeelding over. We zullen niet zo snel in een hokje geduwd worden.»

Veto: U noemt uw muziek melancholisch. Dat is eigenlijk al een -weliswaar breed te interpreteren -

enkel melancholie. Op de plaat wordt ook stevig op de drums gemept, sommige nummers vind ik echte rocksongs, maar blijkbaar

senten proberen je te plaatsen en doen dat aan de hand van groepen met een gelijkaardig geluid. Zolang wij onze muziek niet gaan modelleren naar het geluid van een andere groep, is er voor mij niks aan de hand.»

«Dat de plaat zo goed onthaald

Balkan Beat Box Zomer in Het Depot

Als de kerels van Balkan Beat Box drie millenia eerder geboren waren, zouden ze de feestjes aan het hof van de Egyptische farao opleuken. ‘Wat een stijl, wat een sfeer, wat een niveau! Vrijdagavond steeg de gevoelstemperatuur tot boven het kookpunt. Een kleine karavaan New Yorkse Israëlieten zette een bijzonder impressionant stukje zomer neer in Het Depot.

CEDRIC HAUBEN & FREDERIK CLAES |

Als opwarmer kregen we een soort doldwaze *multiculti electro mash-up* die werkelijk maar bij één onnoembare sfeer past. Gelukkig de sfeer die nodig is als *teaser* voor de ondefinieerbare hoofdaft.

Een eigen muziekstijl ontwikkelen: een droom voor velen, een noodzaak voor anderen. De mannen van Balkan Beat Box vonden niets dat hun lag en dus deden ze maar hun eigen ding. Deden én doen want wat wij zagen op een concertje tijd, daar valt een boek over te vullen. Invloeden komen naar eigen zeggen vooral uit Arabische, Spaanse en gypsy funk hoek. Laat ons daar nog Grieks, Afrikaans en reggae aan toevoegen en u kunt zich

alvast een fractie voorstellen van wat deze formatie te berde brengt. Hun muziek samengevat in drie woorden? Wij komen niet verder dan: sangria, mojito en gin.

WERELDKLASSE

U kent Balkan Beat Box niet? Geen erg, wij voorheen ook

Sangria, mojito & gin

niet. *Imagine* zes excentrieke creatievelingen op een podium, een beetje à la Bart Peeters, maar dan zonder de nodeloze pretentie en mét wereldklasse. Een groep ritmische virtuozen die complexoze muziek maken met als enige

doel te amuseren.

Waarin ze van de eerste tot de laatste minuut cum laude slaagden. Niet vies van een basje links of een drumsolootje rechts brachten ze bovenal een extreem dansbare mix van muziekstijlen uit zowat alle landen op de Kreeftsekerkring.

DIVERSITEIT

Het publiek paste zich makkelijk aan aan de overheersende diversiteit. Mensen met hun handen omhoog, mensen met hun ogen dicht, mensen in stoelen die meewiegen, mensen met vriendinnen waar de gemiddelde vrijgezel ja-loers van wordt en vooral: zes mensen op het podium die de tijd van hun leven hadden. Waar is *de Schuer* als je ‘m nodig hebt?

Nooit eerder zagen wij zo veel mensen zich buigen in bochten die de saxofonisten hen als slangenbezweeters dicteerden. Het was zonder meer de gelegenheid *par excellence* om je een heup uit de kom te wiegen en het je achteraf geeneens te beklagen, want *it was worth it*.

Canvas kiest kortfilms

De voorbije week vond in Cinema ZED en STUK het Internationaal Kortfilmfestival Leuven plaats. Dinsdag gingen wij kijken naar De keuze van Canvas. Wij vonden goede en minder goede kortfilms, experimenten, geen realisme en toffe animatie.

ELISABETH DE SCHUTTER |

de indruk.

Frank Moens, Programmatie Coördinatie: “Canvas is een van onze oudste sponsors. Wij geven hun dan ook graag voor één avond *carte blanche*.” Jurgen Minnebo, die voor Canvas de avond van een inleiding voorzag, gaf ons verdere uitleg: “De wereld der kortfilms is een kweekvijver voor jong talent en een plaats om te experimenteren voor gevestigde waarden.” Als wij uit de selectie van Canvas de tendenzen van morgen kunnen aflezen, stellen wij vast dat realisme definitief passé is. De kortfilms belichaamden alle een visie op de werkelijkheid, zonder zelf waarachtigheid na te streven.

SUSHI

In *Bento Monogatari* van Pieter Dirckx leeft een verveelde vrouw van middelbare leeftijd zich volledig in in de Japanse popcultuur. Ze kleedt zich zoals Mangameisjes en bereidt sushi in alle kleuren van de regenboog. Haar man probeert hun huwelijk uit de sleur te halen door een tepelpiercing te laten zetten. De aanpak van de twee is zodanig verschillend, dat het niet verwondert dat zij hem vergiftigt. Hij wordt zijn eigen sushibrooddoos, waarna een kameraad hem opeet. Tegelijkertijd eet ook de vrouw sushi: De harmonie is hersteld. Zoveel vervreemding: wij waren onder

PIZZA

Grappig en leuk was *Mouse for Sale* van Wouter Bongaerts: een muis met flaporen wordt uiteindelijk gekocht door een jongen met flaporen. Goed entertainment, maar niet meer. *Badpakje 46* van Wannes Destoop werd door ons gezelschap accuraat omschreven als “een soort *Iedereen Beroemd*”: het mollige meisje dat toch doorzet, ondanks tegenslagen. Tony Grisoni maakte met *The Pizza Miracle* een kortfilm die wij — toegegeven — niet echt begrepen. Een pizza-uitbater sterft, en zijn zoon voert in gedachten een gesprek bij zijn opgebaard lijk. De vader-zoonrelatie staat centraal: moeilijk, maar liefdevol.

BOMMA

In *Betty B. & The The's* van Felix Stienzen werd niet gepraat. Echte communicatie ontstaat immers door naar elkaar te staren. Wij waren daar niet echt van overtuigd, hoewel het idee van de tekortschietende taal ons wel genegen ligt.

Tot slot volgde nog een pareltje. *Meme* van Evelyn Verschoore krijgt van ons de prijs voor de meest schattige film. Deze schets van een verjarende bomma heeft ons ontroerd. Wij hopen dat onze eigen *mémé* op deze manier even oud mag worden. Prachtige animatie.

Campustoneel | Iedereen heet Bobby!

Op vrijdagavond stuiten we in zaal De Koelisse op een dansende en uitgelaten bende die stond te popelen om aan de voorstelling van hun nieuwste Campustoneelproductie te kunnen beginnen. Nieuwsgierig vleiden we ons neer op de eerste rij en lieten we ons versieren door "De Kale Zangeres".

DAAN WAUTERS |

De Kale Zangeres is een absurd toneelstuk uit het oeuvre van Eugène Ionesco dat voor de gelegenheid bewerkt en geregisseerd wordt door de minstens even geniale Wies De Vuyst. Op een originele manier heeft hij alle aspecten van de absurditeit van het alledaagse leven proberen te vatten. Door enkel gebruik te maken van kartonnen dozen en noppenplastic ademt het decor een sfeer uit die perfect in dit ongerijmde plaatje past. Maar daar eindigt het nog lang niet.

ALLES ABSURD

Door de opvoering heen wordt de toeschouwer van de ene gekke situatie naar de andere getrokken. Personages treden op de vreemdste manieren het spel binnen, mensen gedragen zich als uurwerken en stoomtreinen en water valt op bepaalde momenten met emmers uit de lucht. Daarnaast maken de acteurs zich kundig in het voeren van alle soorten gesprekken en discussies.

Daarbij passeren de meest bizarre conversaties de revue. Diepzinnige gesprekken over op het eerste gezicht alledaagse en triviale conventies zijn hier niet van de lucht.

Bovendien blijkt een groot deel van de wereldpopulatie de naam Bobby te dragen. Die bijna filosofische inslag, doorspekt met een gezonde dosis humor en de goede acceptatieprestaties van een samenhan-

productie, nam ik enkele scripts door. Wanneer ik bij dit stuk belandde, sprak de absurditeit ervan me sterk aan. Vele scènes kunnen immers erg herkenbaar zijn. In het alledaagse leven worden namelijk ook vaak zulke vreemde conversaties gevoerd. Langs de andere kant toont het decor, dat vrijwel uitsluitend uit inpakmateriaal bestaat, hoe verpakt en nep alles is.

In die herkenbaarheid ligt volgens De Vuyst ook de belangrijkste boodschap: "Wanneer ik dit stuk bekijk, denk ik meteen aan de absurditeit die eigen is aan *In De Gloria*. Mensen herkennen zichzelf of anderen in de situaties die naar voren gebracht worden. Het doet ons beseffen dat we uiteindelijk toch allemaal mensen zijn en dat alles niet altijd zo erg hoeft te zijn."

De voorbereidingen van de productie zijn van start gegaan in september. Toch heeft het resultaat wat voeten in de aarde gehad, zeker wat de cast betreft: "We werken nog niet zo lang met de cast zoals ze nu samengesteld is. Door omstandigheden hebben drie acteurs moeten afhaken, waardoor we op zoek moesten naar nieuwe mensen. Uiteindelijk hebben we deze cast dus op een vrij korte, maar zeer intensieve tijd klaargestoomd," legt De Vuyst uit.

Alle absurde, humoristische en theater- en cultuurlovedende zielen kunnen terecht in zaal De Koelisse op 14, 15, 16 en 17 december.

www.campustoneel.be

"Absurditeit die eigen is aan *In De Gloria*"

gende groep, levert een uiterst aangename cocktail op die nog lang blijft nazinderen.

HERKENBAARHEID

Regisseur Wies De Vuyst legt uit hoe hij bij *De Kale Zangeres* terecht gekomen is: "Toen ik op zoek was naar interessant materiaal voor een

SOPHIE VERREKEN

Surpluz | Lichtvoetige folk

Dat er van het geitenwollensokkencliché geen sprake meer is in de huidige folkwereld, wisten wij al langer. Folkies zijn even hip als u en ik. Zaterdag stelde de jonge folkgroep Surpluz haar eerste plaat voor bij Folk In Leuven.

LINDE SMEETS |

Surpluz' eerste boreling heet *de Koperen Plaat*. Op de ongelofelijk gezellige zolder van CC Ora mochten de trotse ouders de kleine officieel introduceren aan de Leuvense folkiefhebber. De plaat bevat zowel gezongen als instrumentale nummers en als we moeten geloven wat we zaterdag hoorden, is hij erg lief voor uw humeur: Surpluz klinkt lichtvoetig, bijna naïef. Wie echter geen fan is van accordeon en doedelzak, hoeft het natuurlijk niet te proberen.

Drie behoorlijk charmante jongemannen en een elegante blondine betraden zaterdag het podium. In het kleine, maar fijne publiek, was ook opvallend veel jong volk aanwezig. De vier muzi-

kanten hebben elkaar naar eigen zeggen leren kennen in de samenspelgroep van de middelbare school en van het een kwam het ander. U weet hoe dat gaat als u jong en energiek bent.

Het contrast tussen de nonchalant aandoende Pieterjan Van Kerckhoven (*Vlaamse doedelzak en saxofoons*) en Jeroen Knapen (*gitaar*) en de duidelijk zenuwachtigere Elke De Meester (*accordeon*) en Bart Knapen (*klarinet*), was ontwapenend. Bart wierp zich op als woordvoerder van de groep. Aan de spontaniteit van de bindteksten kan nog gewerkt worden. Maar hé, we zouden zelf ook op onze articulatie letten als Sint-Niklazenaar op doortocht in Leuven. De bijna dictie-achtige uitspraak maakte het hele gegeven des te sympathieker.

JASJE

De Surpluzers zijn goede, op elkaar ingespeelde muzikanten en het geheel klonk fris en had een eigen smoel. Op muzikaal vlak hebben wij dan ook weinig opmerkingen te geven. Erg leuk is het dat Surpluz op zoek gaat naar oude,

traditionele teksten en nummers om ze in een geheel eigen jasje te steken en zelfs een kleine folkmusical te berde bracht: Folk 2.0. Aan sommige, vermoedelijk eigen songteksten, mag echter nog wat gesleuteld worden: wij zijn geen fan van daridoe diedomdijne en hopsasa riebodoebeda. Maar dat is dan ook het enige folkcliché waar Surpluz zich aan bezondigde. Het geheel stond er.

Na het concert vroegen we de muzikanten even om een reactie.

Veto: *Hoe tevreden zijn jullie met de plaat?*

Jeroen Knapen: «We zijn héél tevreden.»

Veto: *Dat konden we ook al een paar keer horen tijdens de voorstelling.*

Knapen: «Ja, dat denken wij ook wel. Pieterjan, zeg eens iets, want ik ben nog efkes in ne roes.»

Pieterjan Van Kerckhoven: «Wel, in het begin was het heel spannend om een eigen cd uit te brengen, maar sinds twee weken hebben we het resultaat in handen, waarmee we echt heel content zijn.»

Veto: *Het hoeveelste optreden was dit?*

Knapen: «Van de cd-voorstelling was dit nog maar het tweede optreden, maar uiteraard, we zijn al meer dan drie jaar bezig dus we hebben er wel al wat opzitten. De eerste cd-voorstelling was met drums en bas en ja, hier op de zolder is dat allemaal wat gezelliger, semi-akoestisch: dat brengt wel een andere sfeer met zich mee.»

Veto: *Een leuke locatie voor jullie?*

Knapen: «Ja. Ik had hier zelf al eens gespeeld met een andere groep, maar het blijft hier even leuk.»

Veto: *Hebben jullie zelf nog iets mee te delen?*

Knapen: «www.surpluz.com.» (lacht)

Veto: *We zullen het als bijschrift vermelden.*

En wij houden woord:
www.surpluz.com

Folk In Leuven

Veel mensen zullen folk misschien als een nichegericht muziekgenre beschouwen, maar folk leeft en 't kan best in Leuven. Folk In Leuven vzw biedt sinds enkele jaren een kwalitatief aanbod folkbals en intiemere folkconcerten – op de prachtige zolder van CC Oratoriënhof – voor de Leuvenaars die het horen wil. Veto sprak met Sébastien Baudart, een van de drijvende krachten.

LINDE SMEETS

Veto: *Hoe is Folk In Leuven ontstaan?*

Sébastien Baudart: «Bij toeval, eigenlijk. Er was een groep mensen die eigenlijk de vrijwilligersploeg uitmaakte van de eerste Boombals hier in Leuven en we hadden zin om meer te doen dan alleen maar achter de bar te staan. We zijn dan begonnen met het organiseren van jamsessies, daar is dan een concert van gekomen, een eigen bal. Het is een beetje uit de hand gelopen maar het is op een natuurlijke manier geëvolueerd en dit is het resultaat.»

Veto: *Krijgen jullie steun van de stad?*

Baudart: «Niet echt. We werken wel samen met 30CC voor onze bals: zij stellen de Predikherenkerk ter beschikking. Als we Leuvense groepen programmeren, krijgen we ook steun van het jeugdcentrum. Meestal programmeren we Belgische bands, maar we hebben regelmatig ook Franse groepen die op doortocht zijn.»

Veto: *Zijn er veel folkies in Leuven of is het een kleine vijver om uit te vissen?*

Baudart: «Goh, het potentieel is redelijk groot, maar het is soms moeilijk om mensen vast te krijgen. Het is ook wat afhankelijk van andere factoren, zoals of er dezelfde avond nog iets anders te doen is of het slechte weer. Maar we merken dat er interesse is. Folk In Leuven is verder allemaal vrijwilligerswerk.»

Veto: *Een beetje zoals Veto. Succes nog!*
www.folkinleuven.be

XAVIER VANKEERSBULCK

Splinter | Geen angst, maar moed

Vorige week liet ik mij op de redactievergadering iets ontvalen over angst en dat de opiniepagina er dikwijls dicht bezaaid mee was. Vriendelijk werd mij gevraagd of ik misschien een opiniestuk uit mijn hersenen wilde pulken. Moedig vatte ik de koe bij de horens, opgewonden pakte ik de hoer bij haar liefdesteugels. Ik zou beginnen te lekken. Zo is het gegaan, en u heeft recht op juiste informatie, hoe banaal die ook zijn kan. Maar 250.000 pagina's lezen of een honderdtal euro verarmen is niet alles. Hoe je informatie interpreteert en wat je ermee doet, is minstens zo belangrijk.

Mijn woorden over angst werden gedreven door verbazing. Niet zozeer het bestaan van vrees deed mijn wenkbrauwen fronsen, maar wel dat die toon de bovenhand kreeg. Ik legde in mijn hoofd een link naar het populisme dat hoogtij viert. Ja, het is interessant om vast te stellen dat we bang zijn, maar weten we dat niet reeds? Het is best leuk dat WikiLeaks verklaart dat Berlusconi een feestbeest is, maar konden we dat uit die naakte man — erectie inclusief — aan dat zwembad al niet afleiden? Onze geliefde hersenpan neemt gegevens op zoals een zakdoek snot. Er is een moment dat opnemen afstoten wordt. Er is een grens tussen absorberen en lekken. Julian Assange had zijn informatie best wat kunnen selecteren. Niet alles is nieuws, en al het overbodige kunnen we missen.

DUIVEL

Bovendien is de vraag eerder wat we met informatie doen. Zoals de overvloed aan keuzes in de dichtstbijzijnde supermarkt me verlamt, bestaat het gevaar dat bommen aan documenten het bos onzichtbaar maken. Als ik mezelf niet tot het besef breng dat om het even wat voor vocht mijn dorsten laaft, om het even wat voor bouffe mijn honger stilt, zal stilstand mij verzwelgen. Julian had ons best wat richting mogen geven.

Ik begrijp het wel hoor, het is de duivel: de overdreven, liberale markteconomie. Wij allemaal, ook WikiLeaks, zijn

in datzelfde bedje ziek. De symptomen? Een overvloed aan keuzes en een gebrek aan leiding. De gevolgen? Verlamming, in de supermarkt en in de politiek.

LAFHEID

We weten het. De creatie van krediet zorgde ervoor dat geld niet langer aan bestaande producten gekoppeld was, maar aan de verwachting van toekomstige producten. Als we die verwachtingen niet kunnen inlossen, of als we vandaag zelfs maar minder op de toekomst rekenen dan gisteren, is er te veel krediet voor te weinig waarde. De economie hypothekeert zo onze toekomst. We moeten niet alleen op kruissnelheid blijven produceren, we zijn zelfs verplicht te hopen dat het goed komt, anders gaat het slecht. Dan is het raak: een financiële crisis. Maar het komt niet goed! De markt corrigeert zichzelf niet. Oh politiek, waar wacht gij op? Beteugel het spook en berijd haar. Snel en hard. Liberaal mag, maar ontsnappen niet. Er is geen keuze, maar er is geen moed.

Reinhold Messner, de eerste mens om zonder extra zuurstof de veertien hoogste bergen ter wereld te beklimmen, verklaarde ooit hoe hij zijn risicovolle missies tot een goed einde bracht: "Angst is de andere helft van moed. Ik heb moed nodig omdat ik bang ben." Wij zijn bang, maar missen de moed. Zonder moed stemt angst voor populisme. Zonder moed kiest politiek bedrog voor een frauduleus systeem. Zonder moed wordt er geen ban doorbroken.

Misschien moeten wij, de burgers, het dan maar doen. Nee, WikiLeaks is niet perfect, maar Assange is een moedig man. Als politiek bedrog ontmaskerd wordt, is er hoop. En als er hoop is, kan de echte strijd beginnen. Pak uw wapens, en vergeet vooral uw koffie niet. *The cyberwar is on!*

LUCAS DE JONG |

Een splinter is een opiniestuk dat een Vetomedewerker te persoonlijk titel schrijft.

Recht van antwoord

Naar aanleiding van het artikel *De donkere kantjes van het wonen* in *Veto* nr.10 wil de Huisvestingsdienst van de K.U.Leuven reageren omdat de dienst door een geïnterviewde student onterecht in een slecht daglicht wordt gesteld.

Het lijkt immers alsof de Huisvestingsdienst studenten met een klacht niet au sérieux neemt en hen met een kluitje in het riet stuurt.

De Huisvestingsdienst heeft een intermediaire functie tussen huurder en verhuurder, zowel naar de private sector toe als naar de eigen K.U.Leuven exploitaties. Dat betekent dat de adviseurs geen advocaten, maar neutrale bemiddelaars zijn die huurgeschillen en samenlevingsconflicten op een minnelijke manier trachten op te lossen.

Wanneer een student met een klacht over zijn huisvesting langskomt, krijgt hij op de dienst juridisch advies. De adviseur geeft zijn objectieve standpunt (of dat van de dienst) weer en legt de te volgen procedure uit. Indien nodig, legt de adviseur een huisbezoek af zodat hij de klacht beter kan inschatten (bv. bij vochtproblemen), neemt hij contact op met de verhuurder en doet hij o.b.v. alle gegevens waarover hij beschikt én rekening houdend met de juridische context een bemiddelingsvoorstel. De eerste actie moet echter van de student zelf komen. Vaak is het voldoende om het probleem gewoon te melden aan de verhuurder (een huurder heeft overigens een meldingsplicht), soms is het echter nodig wat meer aan te dringen om hem tot handelen te bewegen. Maar de ervaring leert dat goede communicatie heel wat conflicten kan vermijden. Een huurder mag de zaak echter niet op z'n beloop laten. Wanneer de verhuurder niet snel lijkt te reageren of in dringende gevallen waar veiligheid of hygiëne op het spel staat, moet de huurder door een aangezekende ingebrekestelling zijn verhuurder aanmanen zijn verplichtingen na te komen. De Huisvestingsdienst kan de huurder enkel adviseren bij het opstellen van de brief; de huurder moet de ingebrekestelling zelf doen. Wanneer de verhuurder ook dan niet reageert, zal de Huisvestingsdienst verdere stappen ondernemen. Het is uiteraard van belang dat de huurder de Huisvestingsdienst op de hoogte houdt van de situatie zodat de dienst het dossier terdege kan opvolgen.

In het dossier rond de ongeschiktverklaring in van een studentenwoning in *Veto* nr. 10 was de Huisvestingsdienst genoodzaakt een voorzichtig en evenwichtig advies te geven omdat er in Leuven nog geen precedent terzake is. Een ongeschiktverklaring is overigens iets anders dan een onbewoonbaarverklaring. Bij een onbewoonbaarverklaring mag de woning omwille van veiligheids- of gezondheidsredenen niet langer bewoond worden. Bij een ongeschiktheidsverklaring mag de woning bewoond blijven (maar kan de verhuurder wel strafrechtelijk aangesproken worden). Indien de huurder er wil blijven wonen, is helemaal geen huur meer betalen, geen optie. De huisvestingsdienst wou in casu het risico niet lopen dat de studente door de Vrederechter in het ongelijk zou gesteld worden.

KATRIEN DEVILLÉ, COÖRDINATOR HUISVESTINGSDIENST, STUDENTENVOORZIENINGEN K.U.LEUVEN |

Open brief van N-VA-raadslid Luk Bellens en Jong N-VA Leuven aan Steven Duchateau (Animo Leuven)

Beste Steven,

We hoorden op radio 1 je commentaar op de boetes voor wildplassen en fietsen zonder licht. Hoewel we sympathiseren met de Leuvense studenten, lijkt dit ons een fout signaal. Het lijkt er — ondanks je goede bedoelingen — op dat je de overtreders steunt, en goedpraat.

De Leuvenaars zijn trots op hun stad. Die trots komt deels voort uit het besef dat onze universiteit een van de oudste en de beste is van Europa. De aanwezigheid van zoveel jonge mensen maakt van Leuven een stad met een jong gezicht.

Onze stad telt ongeveer 90.000 inwoners. Wekelijks komen daar meer dan 30.000 studenten bij. Dat maakt de stad levendig maar zet meteen ook extra druk op de ketel. Vooral omdat studenten een eigen leefwereld en levensstijl hebben, die niet altijd even goed samengaat met de wensen van de bewoners.

De Leuvenaar kent die student en knijpt nu en dan gerust een oogje dicht. Maar sa-

menleven vereist ook respect en veronderstelt rechten en plichten voor iedereen. Precies daar wil het wel eens mislopen. De N-VA juicht daarom het permanente overleg tussen LOKO, de politie, de universiteit en het stadsbestuur toe. Ook de sensibiliseringscampagnes van de laatste jaren en het invoeren van ondermeer stewards aan de fakbars zijn stappen in de goede richting.

Jammer genoeg is er toch nog steeds een kleine groep hardleerse onverlaten. Deze types zien Leuven als hun persoonlijke speeltuin, en lappen elke regel die ze thuis wel respecteren hier aan hun laars. Vaak met reëel gevaar of vandalisme als gevolg.

Verkeersregels zijn er niet om studenten te pesten, maar om de veiligheid te garanderen. Vanzelfsprekend mag dit niet leiden tot een onverbiddelijke klopjacht op studenten. Overrijverige agenten zijn al even irritant als vernielzuchtige jongeren. Daarom pleit de N-VA voor een beetje goede wil van beide kanten. Het aloude briefje met het verzoek om binnen 72 uren te komen tonen dat je licht

werkt lijkt ons niet zo slecht. Wie die moeite niet wil doen, toont geen goede wil en moet dokken, logisch toch.

Wildplassen is strafbaar in Wiekevorst, in Aalst, en dus ook in Leuven. Moet het hoognodige plasje achter een boom een flinke duits kosten? Nee. Maar dat plasje verliest zijn onschuld wanneer men het in iemands portaal of brievenbus doet. Dat doet men thuis bij ma en pa toch ook niet. Je opmerking over het tekort aan openbare toiletten in Leuven klopt. Maar ook daar werkt het stadsbestuur aan. De urilift in de Tiensestraat levert nu al positieve resultaten op. Er zijn openbare toiletten gepland bij de heraanleg van het Fochplein en er zijn plannen voor een urilift op de oude markt. Er zijn trouwens weinig café's in Leuven die je — als je het vriendelijk vraagt — de deur wijzen bij hoge nood.

Studenten eisen terecht respect. Iedereen wil gerespecteerd worden, maar respect moet je ook verdienen. Dat kan alleen door een besef van rechten én plichten. Goede af-

spraken helpen daarbij. Volwassen overleg lijkt ons de enige manier. Daarom is het jammer dat jullie actie een al te eenzijdige kijk op het verhaal geeft.

De N-VA pleit voor redelijkheid en vastberadenheid. Redelijkheid om mensen de kans te geven zichzelf te corrigeren. Vastberadenheid om te zorgen dat wie zich blijft sociaal gedragen de gevolgen voelt. Wij roepen daarnaast het stadsbestuur op om ook te focussen op de straten verder van de Oude Markt. Ook daar vindt men op vrijdagmorgen geregeld een ravage. Gerichtes controles in alle probleemstraten lijken ons aangewezen.

Leuvenaars, studenten, stadsbestuur en politie die samen werken aan een leefbaar model voor iedereen, moet het streefdoel zijn.

LUK BELLENS, GEMEENTERAADSLID LEUVEN |

FRANK VANNETELBOSCH VOORZITTER JONG N-VA LEUVEN |

CulKal

CulKal

CulKal

DINSDAG 14/12

Silence Fini van Jozef Wouters / Muziektheater van Zilverpapier
muziektheater — om 20u00 in de Schouwburg (www.30cc.be)

Sneak Preview

verrassingsfilm — om 22u30 in Cinema ZED (www.cinemazed.be)

De kale Zangeres van Eugène Ionesco door Campustoneel theater — om 20u00 in De Koelisse (www.campustoneel.be)

WOENSDAG 15/12

Arno

muziek — om 20u00 in Het Depot (www.hetdepot.be)

De oogst van het seizoen

literatuur — om 20u00 in de Universiteitsbibliotheek (www.30cc.be)

Phantasmopolis — All the colours of the dark van Abattoir Fermé theater — om 20u30 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

De kale Zangeres van Eugène Ionesco door Campustoneel theater — om 20u00 in De Koelisse (www.campustoneel.be)

DONDERDAG 16/12

Selah Sue + AKS + The Mixfits

muziek — om 20u00 in Het Depot (www.hetdepot.be)

The Beatles — Here, there & everywhere

musical — om 20u00 in de Schouwburg (www.30cc.be)

Elias van Felix Mendelssohn door koor & solisten Lemmensinstituut & Brussels Philharmonic — Vlaams radio Orkest

muziek — om 20u00 in het Lemmensinstituut (www.30cc.be)

Phantasmopolis — All the colours of the dark van Abattoir Fermé theater — om 20u30 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

Mayombe: cursus Afrikaanse dans/Afrikaanse polyfonie

workshop — om 19u30 in Museum M (inschrijven via www.wisper.be)

De kale Zangeres van Eugène Ionesco door Campustoneel theater — om 20u00 in De Koelisse (www.campustoneel.be)

VRIJDAG 17/12

Elias van Felix Mendelssohn door koor & solisten Lemmensinstituut & Brussels Philharmonic — Vlaams radio Orkest

muziek — om 20u00 in het Lemmensinstituut (www.30cc.be)

Van Plato tot Nato van KVS & De Vereniging van de enthousiasten voor het reële en het universele theater — om 20u00 in de Schouwburg (www.30cc.be)

Taiko, de kracht van Japanse trommels van Wadokyo San Do Concert muziek — om 20u00 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

De kale Zangeres van Eugène Ionesco door Campustoneel theater — om 20u00 in De Koelisse (www.campustoneel.be)

ZATERDAG 18/12

clubSTUK

muziek — om 23u00 gratis in STUKcafé (www.stuk.be)

ZONDAG 19/12

le sommeil céleste van Vlaams Radio Koor o.l.v. Bo Holten

muziek — om 15u00 in abdijkerk Vlierbeek (www.30cc.be)

Parkinson & Alzheimer

door Peter Moerenhout, Seb C

& Mathias Van den Berge

**** Veto trakteert ****

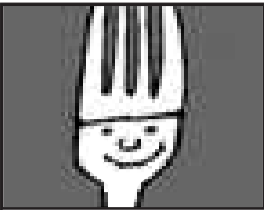
**** Veto trakteert ****

Nu 2010 als een uitgeputte kolonne renners de eindmeet nadert, is het tijd geworden voor een **jaaroverzicht**, een terugblik, een mijmering.

30CC zal onder de wimpel *Dit was 2010* drie dagen wijden aan dit noble initiatief. Dinsdag 21 december wordt de actualiteit van het afgelopen jaar onder de loupe genomen worden. Woensdag 22 worden de violen gestemd om muzikaal achterom te kijken. Donderdag 23 worden de de voetbalschoenen van 2010 een laatste keer opgeblonken.

Veto geeft voor elke avond drie duotickets weg. Mail uw beste herinnering aan 2010 naar traktatie@veto.be en misschien kan u schouwburgwaarts trekken. Vergeet zeker niet te vermelden voor welke dag u tickets wil.

Menu van de week in Alma 1-2-3 13-17 December 2010

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Braadworst met witte kool en dressing	A2+A3	2.60
Gebraden haantje met jagersaus en slaatje		5.00
Koninginnenhapje	A1+A3	3.50
Macaroni met mornaysaus en tomatenpaprika mix		4.10
Rundsbrochette met bearnaisesaus en oventomaat		4.60
Spaghetti bolognaise	A1+A3	2.60 - 3.10
Steak met groenten en saus	A1	5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2+A3	4.60

woensdag

Kaaskroketjes met Tiroolse saus en boontjes		2.60
Kalkoenrollade met roze pepersaus en oventomaat		4.60
Koninginnenhapje	A2+A3	3.50
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes		3.50
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	4.60
Steak met groenten en saus	A2	5.00
Verse visfilet met knolselder in basilicumsaus		5.00

donderdag

Gevulde champignons met kruiden tomaat A2	4.60
Kalkoensteak met gestoofde prei A3	2.60
Koninginnenhapje A1+A3	3.50
Paprika met quornvulling en slaatje	4.10
Quiche Lorraine met slaatje	5.00
Spaghetti bolognaise	2.60 - 3.10
Steak met groenten en saus A1+A2	5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	4.60
Varkensgebraad met rode wijnsaus, erwten en wortelen	4.60

WINTERBBQ in Alma 1

vrijdag

Bladerdeeg met geitenkaasmousse, herfstsalade en Napolitaanse puree	5.00
Blinde vink met mosterdsaus en gebakken bloemkool	4.60
Koninginnenhapje	3.50
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	4.60
Swissburger met tomatensaus en boterbonen	2.60

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege**

(advertentie)

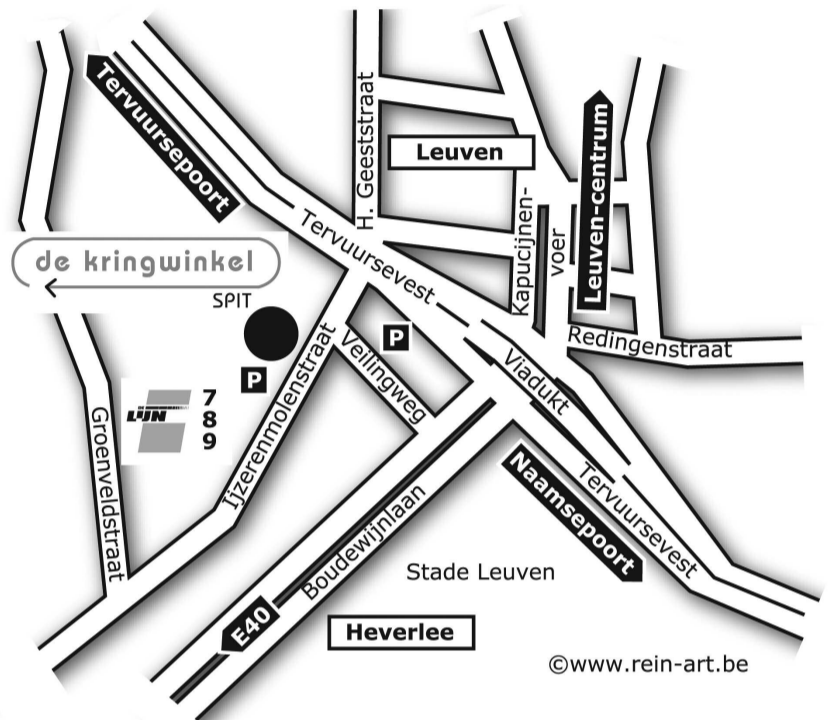
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 **Web:** www.spit.be

(advertentie)

9							
			5	6			8
7	1	9			3	6	
		4		9		1	
				8			6
	8			3			
			1	7		8	5
	4			6		2	3
			2			9	

MAD
SUDOKU
PLEASURE
PLEASURE
SUDOKU
MAD

KULEUGEN

Kom bij Veto voor Margot boos wordt.

Redactievergadering elke vrijdag om 16u00 op 's-Meiersstraat 5. De pintjes staan al koud.

We hebben u nodig, echt waar!

PROFESSORENTEKORT

ONTKRACHT

Liegt de universiteit de media iets voor? Getuigenissen plaatsen de geuite klachten over een tekort aan personeel in een totaal ander daglicht

"We kampen met een professoren tekort" riep rector Marc Waar verleden week nog uit en veroorzaakte daarmee een kleine mediastorm. Volgens critici zijn de alarmkrenen echter niets meer dan populistische onzin.

Onderzoek toont inderdaad aan dat de universiteit vooral problemen heeft met een slecht georganiseerde taakverdeling. "Om een deurklink te herstellen laten ze maar liefst vijf professoren en een eerder kleine vrouw opdraven" klaagt een interne bron op het rectoraat." En achteraf heb ik nog gezien hoe ze

de gas deden branden en wijven ambeteerden," klinkt het gedegouteerd.

Waar nuanceert de beschuldigingen: "Het is nu eenmaal zo dat de klinken van het rectoraat een erg complexe materie zijn. Een professor zou op zijn eentje dat probleem niet kunnen oplossen. Dat achteraf een vrouw wordt aangepakt is maar normaal me dunkt. Professoren hebben tenslotte ook andere taken dan enkel intellectuele." Over gas wou de rector niets lekken.

Onderwijsminister Smedt reageert: "Zoals ik al zei moet iedereen harder werken deze dagen. Al mogen ze mijn klink ook wel eens komen ambete- ren."

Ook de KULEUGEN zoekt medewerkers. Zijt gij een flauwe plezante? Mail dan als twee bliksems uw favoriete vuile grap naar veto@veto.be.

(Deze cartoon van Tine Kemps werd afgekeurd als illustratie bij het artikel over Patrice Lumumba op pagina vier. Als opgestoken middelvinger aan de censuur drukken we hem hier toch af. Bedankt, Tine!)

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel. 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
E-mail: veto@veto.be

Jaargang 37 - nummer 111
Maandag 13 december 2010

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Ruben "Kathleen van K3" Bruynooghe

Redactiesecretaris & V.U.:
Geert "Josje van K3" Janssen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Eline "Dolly Parton" Van Eldere, Jelle "Pamela Anderson" Dehaen, Jens "Tanja Dexters" Cardinaels, Linde "Lindsay Lohan" Smeets, Pieter "Pieter Haeck" Haeck, Sophie "Kelly Bundy" Verreyken

& Laurens "Barbie" Cerulus

Medewerkers:
Alexander "Caroline Gennez" Cornet, Anneke "Jenna Jameson" Salden, Bas "Lady Gaga" Van den Bogaert, Christiaan "Anne De Baetzelier" Franz, Andrew "Scarlett Johansson", Cedric "Hillary Clinton" Hauben, Daan "Britney Spears" Wauters, Elisabeth "Elisabeth De Schutter" De Schutter, Els "Shakira" Dehaen, Frank "prinses Diana" Pietermaat, Frederik "Christina Aguilera" Claes, Gert-Jan "Jesse Jane" Eerdeken, Joris "Laura Lynn" Himpens, Lize "Claudia Schiffer" Vanderstee-gen, Lucas "Roos Van Acker" De Jong, Margot "Joyce De Troch" Hollevoet, Marijke "Eline De Munck" Van Geel, Michiel "Vicky Pollard" Feys, Xavier "Els Tibau" Vankeirsbulck, Charlotte "Rapunzel" De Koninck, Jeroen "January Jones" Deblaere, Vincent die chick aan de muur op de redactie" Boulanger, Eline "Inge Moerenhout" De Boeck, Maud "Merel Oeyen" Oeyen, Elisabeth

"Shyla Stylez" Vanderveken, Herlinde "Ann Lemmens" Hiele, Wim "Agneth van ABBA" Dehaen, Laurens "Jessica Simpson" Storms, Janina "Marilyn Monroe" Verbruggen & Joachim "Céline Dion" Beckers

Cartoons:
Peter "Nancy Sinatra" Moerenhout, Seb "Lolo Ferrari" C, Wim "Anna-Nicole Smith" Scharpé, Mathias "Anke Vermeersch" Van den Berge, Jan "Debbie Harry" Gebruer, Simon "Mamie Van Doren" Englebert & Laurens Cerulus, Tine "Mae West" Kemps

DTP:
Jens Cardinaels, Geert Janssen, Jeroen Deblaere & Ruben Bruynooghe

Eindredactie:
Jens Cardinaels, Geert Janssen, Linde Smeets, Vincent Boulanger, Jelle Dehaen & Pieter Haeck

Internet:
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Publiciteit:
Alfaset cvba - Maxim "Dennis De Roover" Van Hoeymissen
alfaset@loko.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekening-nummer: 001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, blonde wijven ...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

“DE OVERHEID ZOU MOETEN INGRIJPEN”

- mentalist Gili -

BAS VAN DEN BOGAERT

Tv-programma's zoals "Het Zesde Zintuig" hebben voor een revival van het paranormale gezorgd. Dat vindt niet iedereen leuk. Lieven Gheysen – alias Gili – is mentalist: hij geeft paranormale shows, zoals afgelopen vrijdag in de Minnepoort. Maar hij komt er openlijk voor uit dat hij niet paranormaal is. Meer nog: hij gelooft er niet in, aangezien het nog nooit bewezen is. Waarzeggers zijn ofwel charlatans ofwel naïeve zielen.

JENS CARDINAELS |

Veto: U doet een theatertournee en hebt het boek "Iedereen paranormaal" geschreven. Hoe is dat gekomen?

Gili: «Ik treed al op van toen ik jong was. Eerst was ik goochelaar, tot ik me tien jaar geleden op comedy smeed. Ik ben ook op tournee geweest met cabaretgroep De Nieuwe Snaar. Op die manier heb ik de smaak voor theater te pakken gekregen. Ik ben in de eerste plaats een artiest: ik maak theatershows. De voorstelling waarmee ik nu door Vlaanderen trek, is de vijfde en ook de eerste waar ik echt tevreden over ben. Ik ben een mentalist. Dat wil zeggen dat ik doe alsof ik paranormale krachten heb, maar ik ben er eerlijk over: het is allemaal niet echt.»

«Mijn boek is het gevolg van mijn rubriek in *De laatste show* en mijn tournee. Ik ben zeven jaar geleden begonnen met de voorbereidingen. Ik bestudeerde het mentalisme en andere zesde-zintuigtoestanden. Dat deed ik in de eerste plaats voor mijn show, maar als ik dan keek naar de zogenaamde echte paranormalen, merkte ik dat ze gewoon dezelfde trucs gebruikten als ik. Dat zowel bewust als onbewust.»

Veto: Onbewust?

Gili: «Het overgrote deel gelooft werkelijk dat het paranormale gaven heeft. Hoe komt dat? Doordat dat meestal mensen zijn die zeer sensitief en intuïtief zijn. Het zijn niet toevallig meestal vrouwen. Je hebt het misschien ook al meegemaakt dat je moeder merkte dat er iets mis met je was door de manier waarop je goeiedag zei. Zulke sensitieve mensen zoeken vaak informatie op over hun gave en zo komen ze terecht bij de verkeerde boeken of bij tv-programma's zoals *Het*

Zesde Zintuig. Ze schrijven hun talent toe aan het paranormale, terwijl het in feite een mooie, menselijke eigenschap is. Ze hebben eigenlijk zelf niet door waar ze mee bezig zijn.»

«De echte charlatans onderscheiden zich door het feit dat wat ze vertellen meestal veel straffer is dan wat hobbyisten vertellen. Bedriegers hebben een goed inzicht in de technieken en zijn die dan ook erg goed meester. Ik heb voorspeld wie *Het Zesde Zintuig* zou winnen. De winnares stond op mijn charlatanmeter op nummer één. Ze heeft gewonnen omdat ze gespecialiseerd is in vaagheid. Ze hanteert de zogenaamde coldreadingtechniek. Dat houdt in dat je vaagheden poneert en kijkt naar de reactie van de persoon waarmee je spreekt. Amateurs beginnen daarentegen details te geven en dan zijn er twee mogelijkheden: ofwel scoor je enorm, ofwel zit je er knal naast.»

“Als je iets niet begrijpt, wil dat niet meteen zeggen dat het paranormaal is”

OM TE KOTSEN

Veto: Wat vindt u van de programmamakers van "Het Zesde Zintuig"?

Gili: «Ik heb net nog een citaat van Martin Coenen, de directeur van het productiehuis Tévé Company, op mijn Facebookpagina geplaatst. Hij zegt: "Wij registreren enkel wat er gebeurt en het laat ons Siberisch koud of mensen het geloven of niet." Daar

word ik heel *ambetant* van, omdat die gast weet welke impact zijn programma heeft. Voor het programma op tv was, bezochten vijf man en een paardenkop waarzeggersbeurzen. Nu gaat daar enorm veel volk naartoe.»

Veto: We kunnen uw antwoord al voorspellen, maar wat vindt u van de combinatie tussen belpelletjes en waarzeggerij, de zogenaamde astro-tv?

Gili: (steekt twee vingers in zijn mond en bijt er op) «Dat is nog platter en nog erger dan programma's als *Het Zesde Zintuig*. Ze laten mensen tientallen keren bellen, zonder gehoor. Je hoort soms mensen radeloos vertellen hoe blij ze zijn dat ze eindelijk binnenge-raakt zijn. Vervolgens worden ze afgewimpeld door de zogenaamde waarzegger. (geërgd) Om te kotsen gewoon.»

«De overheid zou moeten ingrijpen, maar er gebeurt gewoon niets. Iedereen die een beroep heeft, moet zich bewijzen. Maar waarzeggers hoeven dat niet te doen. Je moet het allemaal geloven omdat zij zeggen dat het zo is. (windt zich op) Als je hun vraagt een bewijs te geven klinkt het: "Ah neen, dat gaat niet", terwijl ze iedere scepticus de mond kunnen snoeren door onder gecontroleerde omstandigheden *ne keer* te doen wat ze zeggen te kunnen doen. In de plaats daarvan, kaatsen ze de bal terug en vragen ze ons te bewijzen dat paranormaliteit niet bestaat. Maar hoe kun je nu in godsnaam bewijzen dat iets niet bestaat. Als iemand je zegt: "Bewijs dat eenhoorns niet bestaan," hoe ga je dat dan bewijzen?»

«In de eerste plaats wil ik mensen entertainen, maar ik wil ook dat mensen weten wat *cold reading* is. Als je iets niet begrijpt, wil dat niet meteen zeggen dat het paranormaal is. In mijn boek staat een tip om te ontdekken of een medium echt is of niet: je moet gewoon geen feedback geven. Als hij je dan vragen stelt, zeg je gewoon: "Ik wil antwoorden krijgen op mijn vragen en jij moet mij die antwoorden geven, niet andersom." Vervolgens komen mediums met flauwe excuses zoals de bewering dat de gidsen tussen de levenden en de doden op dat moment "toevallig" niet mee willen werken.»

Veto: Waarom geloven sommige mensen er toch in?

Gili: «Omdat ze een reden zoeken voor ons bestaan. De kerken lopen leeg, maar mensen klampen zich vast aan het paranormale. Ik ben er van overtuigd dat we het er tijdens ons leven van moeten nemen en dat er daarna niets is. Maar daar kunnen velen niet mee le-

ven, dus gaan ze op zoek naar iets anders.»

«Ook is het typisch aan de mens dat hij overal verbanden tussen ziet. Vroeger dacht men: "Oei, het is weer koud, zo dadelijk gaan er weer van die witte dingen uit de hemel vallen (*sneeuwvlokken, red.*)" Dat werd doorgetrokken naar andere domeinen, soms tot het absurde toe.»

Veto: Heeft u een groot voorbeeld?

Gili: «Ik ben enorm geïnspireerd door de Britse mentalist Derren Brown. Andere mentalisten proberen te wetenschappelijk te zijn. Brown pakt het daarentegen meer aan als een show. Hij was ook de eerste die zei: "Wat ik kan, kan iedereen, je moet alleen de truken kennen."»

PAUW EN WITTEMAN

Veto: Hoe zit het met hypnose?

Gili: «Dat is iets compleet anders.

Daarbij komt het er op neer dat je iemands aandacht volledig inpalmt, je volledig focust op een persoon. Over hypnose kan ik niet zo veel zeggen. Tijdens mijn huidige tournee, komt het onderwerp in ieder geval niet aan bod. Maar ik ben wel van plan er aandacht aan te schenken in mijn volgende tournee. Op dit moment ben ik me er volop over aan het informeren. Volgens mij is de menselijke geest veel sterker dan we eigenlijk denken.»

Veto: Heeft u internationale ambities? We zagen u in de studio van het Nederlandse "Pauw en Witteman" en op de pagina's van Nederlandse kranten.

Gili: «Ik heb al twee optredens gegeven in Olland en ik moet er nog tien geven. Daarnaast heb ik ook in Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk gespeeld. Maar ik ben al twintig jaar bezig en ik ben het stilaan beu om constant onderweg te zijn. Ik ben dan ook erg blij dat ik nu meer thuis ben. Het is leuk om af en toe eens een optreden te geven in het buitenland, maar te veel is te veel. In Vlaanderen stond de vacature van bekendste mentalist open en ik heb die gewoon ingevuld. Vroeger was er Jan Bardi, maar na hem ontstond er een lege plek.»

www.gili.be

“Zesde Zintuig-winnares op nummer 1 op mijn charlatan-meter”